

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 21

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 1 de febrer del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Declaració institucional amb motiu del Dia Mundial del Càncer. 883

II. PREGUNTES:

1) RGE núm. 421/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a modificació de la Llei de normalització lingüística. 883

2) RGE núm. 426/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió amb la ministra de Foment en relació amb els ports i aeroports de les Illes Balears. 884

3) RGE núm. 427/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira de turisme de Madrid. 885

4) RGE núm. 428/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions a la depuradora i l'estació de bombeig d'Eivissa. 886

5) RGE núm. 429/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a emissió de deute públic. 887

- 6) RGE núm. 430/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte "La finestra de l'ib-salut". 888
- 7) RGE núm. 431/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a infermera d'enllaç. 888
- 8) RGE núm. 432/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de l'assistència a la fira de turisme de Madrid. 889
- 9) RGE núm. 433/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estructura de les convocatòries oficials per obtenir certificació de català. 890
- 10) RGE núm. 434/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell de Política Fiscal i Financera. 891
- 11) RGE núm. 435/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret de convivència en els centres escolars de les Illes Balears. 892
- 12) RGE núm. 436/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consens lingüístic. (Decaiguda). 893
- 13) RGE núm. 437/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a equitat i qualitat de l'ensenyament. 893
- 14) RGE núm. 438/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de Can Misses. 894
- 15) RGE núm. 439/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a evolució de les llistes d'espera. 895
- 16) RGE núm. 440/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a targeta sanitària. 896
- 17) RGE núm. 542/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a gravetat de la situació aeronàutica actual. 898
- 18) RGE núm. 441/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions estatutàries. 899
- III. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4600/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política sociosanitària. 900
- IV. MOCIÓ RGE núm. 5800/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a serveis per a menors i joves en risc d'exclusió social, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3099/11. 905
- V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret llei** pel qual s'estableix el règim sancionador en diverses matèries en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears i es fixen mesures administratives urgents en matèria de joc. 911
- VI. Elecció de senador/a** per la comunitat autònoma de les Illes Balears. 917
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, primer de tot, vull agrair a tots els grups parlamentaris i a tots els senyors diputats i diputades que s'hagin interessat per la meua persona aquests dies i dir-los que m'han ajudat a millorar. Per tant, moltíssimes gràcies a tots. Dit això, començam la sessió plenària d'avui.

I. Declaració institucional amb motiu del Dia Mundial del Càncer.

El primer punt serà la declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del Dia Mundial contra el Càncer. En primer lloc, sotmetrem a la consideració de la Cambra la Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del Dia Mundial contra el Càncer. Hi ha unanimitat de tots els portaveus?

Per tant, Sra. Secretaria primera, per favor, vol llegir la declaració institucional?

LA SRA. SECRETARIA PRIMERA:

Gràcies, Sr. President.

“Cada any, al voltant de 200.000 persones són diagnosticades de càncer a Espanya, i prop de 100.000 moren anualment. Aquesta malaltia és la primera causa de mortalitat en els homes i la segona en les dones. Més d'un milió i mig de persones conviuen amb la malaltia al nostre país.

No obstant això, fins un 40% dels càncers són potencialment evitables si s'adopta un estil de vida saludable.

El càncer afecta tant la persona que el pateix com el seu entorn familiar, és un problema sanitari i social de primer ordre.

Per això, el Parlament de les Illes Balears s'uneix a la celebració del Dia Mundial del Càncer i manifesta:

1r. El suport a les persones i a les famílies afectades per aquesta malaltia i el reconeixement als professionals sanitaris que les atenen i a les organitzacions socials que en complementen la labor d'ajuda i acompanyament.

2n. El compromís decidit per col·laborar en la millora de la prevenció, l'atenció i el control del càncer a la nostra comunitat amb la finalitat de reduir-ne la incidència i la mortalitat així com de millorar la qualitat de vida de les persones afectades.

3r. La voluntat de desenvolupar i donar suport a iniciatives, en l'àmbit de les nostres competències, destinades a reduir l'impacte del càncer en la societat i, en concret, a fomentar aquelles que en permetin prevenir i/o detectar precoçment l'aparició.

4t. Així mateix, el Parlament de les Illes Balears convida la societat a prendre part en les activitats de sensibilització i conscienciació que les diferents entitats que lluiten contra el càncer organitzen al voltant de dia 4 de febrer, Dia Mundial del Càncer, com a mostra de suport a les persones afectades per aquesta malaltia.”

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, queda aprovada per assentiment aquesta declaració institucional.

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

II.1) Pregunta RGE núm. 421/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a modificació de la Llei de normalització lingüística.

Primera pregunta, RGE núm. 421/12, relativa a modificació de la Llei de normalització lingüística, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, confii que estarem d'acord que hi ha aspectes de la convivència que és bo que formin part d'un consens social, com ara els signes d'identitat i de cohesió nacional i, entre ells, en primer terme, la llengua del país. I si això és sempre així, en un moment tan convuls com el que vivim amb més motiu se'ns exigeix a tots esforços i altures de mires. Per això, Sr. Bosch, resulta especialment absurda la croada d'aquest govern contra la llengua catalana, que a través de una llei de funció pública es modifiquin mitja dotzena d'articles de la Llei de normalització lingüística, d'una llei que durant vint-i-cinc anys ha representat el consens lingüístic, i no era fàcil; una llei que parteix de la premissa que una llengua ha de mantenir la primacia, la primacia -diu talment- en el seu territori històric. Aquell va ser un acord que tothom ha respectat fins ara i m'agradaria que avui vós valoràssiu aquell consens en el que val.

Per això us deman, què en pensau d'aquesta modificació de la Llei de normalització lingüística que promou el Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies i bon dia. Gràcies, president i gràcies, Sr. Diputat. Precisament els termes d'interpretació de la Llei del 86 canvien radicalment arran de la sentència del Constitucional que interpreta el concepte de primacia. I vostè ho sap. Clarament diu, respecte de la sentència 31/2010, “la normalitat és diferent de la preferència ja que aquesta implica la primacia d'una llengua sobre una altra a un territori, imposant un ús prioritari d'una en perjudici d'un equilibri inexcusable”. Això és el que hem retocat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

II.2) Pregunta RGE núm. 426/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunió amb la ministra de Foment en relació amb els ports i aeroports de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 426/12, relativa a reunió amb la ministra de Foment amb relació als ports i aeroports de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sr. Presidente. El transporte aéreo y marítimo son materias, como es conocido, estratégicas para nuestra comunidad. Lamentablemente aquí la anterior gestión, la gestión del Partido Socialista, ha perjudicado los intereses de nuestra comunidad. En el pasado mandato, el mandato socialista, nuestros aeropuertos perdieron pasajeros, volumen de operaciones y puestos de trabajo. Como es conocido, el gobierno socialista incrementó notablemente las tasas aéreas. Un reciente estudio afirma que el aeropuerto de Palma ha tenido desde el 2010 un incremento de tasas para aviación general de un 2.584%, los de Ibiza y Mahón de un 1.438%, haciéndonos perder competitividad y posicionamiento, provocando que el precio de los billetes no sea más competitivo así como la conocida reducción de frecuencias. A pesar de este aumento recaudador, AENA ha dejado al Gobierno central una deuda de 7.000 millones de euros fruto, entre otras, de malas inversiones realizadas sin evaluar su rentabilidad socio-económica, como los 900 millones de euros despilfarrados en aeropuertos fantasmas o no abiertos, además del intento conocido socialista de privatización de la gestión de aeropuertos y torres de control...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor, si són tan amables.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

... parado por el Gobierno Popular.

Gràcies, Sr. President. També els topònims, Sr. Bosch, també tots els aspectes que han tocat dins una disposició addicional de la Llei de funció pública? Per paga no ho deuen veure igual tots? Ni l'excusa que era en el programa ni l'excusa del Constitucional no l'accepten desenes de regidors del Partit Popular que no varen fer la mateixa lectura que vostè, no només a Pollença ni a Manacor sinó a molts de municipis de Mallorca. En tot cas, jo crec que és un tema de gran calat social que no es pot despatxar amb una disposició addicional. Vostès tenen un gran suport social, indiscutiblement, el 27% de la població del país els ha votat, però també hi ha milers i milers i milers de signatures que els demanen que no facin aquesta proposta.

Jo li demanaria, sobretot l'any que dedicam a la memòria de Mossèn Alcover, l'apòstol de la llengua catalana, que no utilitzin aquest debat per minimitzar, per degradar l'oficialitat de la llengua catalana. Ara si s'hi entesten, també el vull advertir, ens hi trobarà davant. Molts de mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers de tots els colors polítics estimen la llengua del país i, per descomptat, no deixarem, no consentirem que deixin la llengua castellana com a l'única llengua de trobada de tota la comunitat de les Illes Balears. Ja ho va provar Franco i no se'n va sortir, Sr. Conseller.

Moltes gràcies.

Franco, sí, Franco.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Evidentment que a altres temps n'hi va haver molts que varen seguir conservant i preservant la llengua catalana de forma oral i la varen aprendre d'amagat de forma escrita. Fer unes comparacions amb unes altres em pareixen fora de tot lloc, però també fer palès que a altres comunitats autònomes, no dubtoses precisament de no tenir unes reivindicacions històriques i nacionals, com el País Basc o Navarra són comunitats autònomes amb els mateixos criteris o pareguts d'exigències de requisit o de mèrit i no se'n parla, d'això. El que feim és que volem que aquesta convivència retorni, sigui el més acceptable possible en uns temps que han canviat a partir del 86, i vostè convindrà amb jo que això ha canviat respecte del 86. Els conceptes de creixement, de prioritjació en aquell temps no són els d'ara. Allò que hem après a l'escola, la normalització de l'aprenentatge de les llengües tampoc. Evidentment que no farem res que no sigui intentar de totes totes mantenir l'equilibri.

Moltes gràcies.

En materia portuaria similar panorama, nuestros puertos han perdido un 15% del pasaje, el contrato marítimo con la península está caducado, etc. Todo ello ante la pasividad y sin respuesta del anterior govern. Ante esto el Gobierno central, del Partido Popular, dada la importancia de esta materia al mes de constituirse ya ha mantenido una primera reunión, en este caso la ministra de Fomento, entre otros consellers, con el conseller de Turismo.

Por eso, Sr. Conseller de Turismo, ¿cómo valora el Govern la reunión del 24 de enero con la ministra de Fomento en relación con los puertos y aeropuertos de las Islas? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. La valoración es muy positiva no tanto por el desarrollo de la reunión sino por la rapidez con la que la Sra. Ministra tuvo a bien en concedernos esa entrevista apenas dos semanas después de haber sido nombrada, lo cual valoramos de manera excepcional.

Evidentemente nosotros trasladamos nuestras peticiones, fueron trece peticiones en materia de aeropuertos y cinco peticiones en materia portuaria y nos trasladó a su vez que iba a intentar hacer todo lo posible por hacer una realidad esas peticiones y que todo se haría en virtud de sus posibilidades presupuestarias.

Voy a leer rápidamente las trece solicitudes en materia de aeropuertos y las cinco en puertos: "1. Reducción del 25% del billete en los vuelos entre islas. 2. Fijación de un precio único de los billetes de los vuelos entre islas. 3. Código compartido en los vuelos entre islas, que el mismo billete sirva para volar con cualquier compañía. 4. Declaración del servicio público de los vuelos con la península. 5. Solicitud de control de la competencia ruinosa. 6. Cogestión aeroportuaria de los aeropuertos de Baleares. 7. Colaboración en la aplicación de la quinta libertad mediante una específica política de tasas aeroportuarias. 8. Negociación y legislación para la excepción del pago por equipaje de material turístico deportivo. 9. Desclasificación de Son Bonet como aeropuerto de interés general. 10. Transferencia de la gestión de las instalaciones aeroportuarias no de interés general, como son los helipuertos y los campos de ultraligeros. 11. Solución de los problemas de retrasos en verano en todos los aeropuertos. 12. Ampliación de las infraestructuras del campo de vuelo del aeropuerto de Palma para incrementar su capacidad. Y 13. Preocupación por el cubrimiento del servicio de la torre del aeropuerto de Ibiza ante el proceso de liberalización."

Esas fueron las treces en materia de aeropuertos, y las cinco en materia de puertos fueron las siguientes: "1. Solicitud de información sobre la situación actual del contrato marítimo entre la península y Baleares. 2. Asunción por el ministerio de la totalidad del descuento por residencia en las tarifas del transporte marítimo entre islas. 3. Bonificación de los vehículos en el transporte marítimo. 4. Desafectación de los puertos de interés general: la Savina, Mahón, Alcudia, el Portixol, el Molinar y las instalaciones deportivo náutico pesqueras del puerto de Palma. Y 5. Cumplimiento del convenio del 30/12/2010 para la ejecución de las obras del puerto de Ciudadela del que queda pendiente la firma de una addenda de 16 millones de euros." Muchas gracias.

II.3) Pregunta RGE núm. 427/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira de turisme de Madrid.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 427/12, relativa a fira de turisme de Madrid, que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER.

Gràcies, president. Ens alegrem per la seva recuperació i per poder comptar avui amb la seva presència. La meua pregunta va dirigida al conseller de Turisme i Esports, Sr. Carlos Delgado. Sr. Delgado, el sector turístic i l'administració pública tenen tres grans cites anuals com són les fires turístiques de l'ITB de Berlín, la World Travel Market de Londres i FITUR a Madrid. Tres fires per prendre el pols a les tendències turístiques, tancar acords, aliances i convenis, fer reunions, *networking* i una infinitat d'accions per promocionar, potenciar i posicionar el seu producte i destinació.

Segons la informació rebuda FITUR 2012 ha registrat prop d'un 2% més de visitants professionals que altres anys superant les previsions de visitants en més de 209.000 persones. Però la crisi deixa la seva empremta sobre totes les coses i malgrat el bon resultat turístic de 2011 FITUR va obrir les seves portes amb un 9% menys d'expositors i un 12,5% menys de la superfície contractada. No obstant això, la participació en l'àrea empresarial ha crescut un 4%. Centrant-me en les Illes Balears, i segons es desprèn de la informació rebuda dels mitjans de comunicació, es preveu un augment considerable de turistes estrangers en el 2012 i una millora dels preus, encara que s'especifica que és prest precisar xifres concretes i que caldrà esperar a l'ITB de Berlín per confirmar la previsió. Vist des de fora veim com la indústria turística encara avui té la sorpresa dels bons resultats obtinguts el 2011 i el desconcert ocult d'ignorar com seran els resultats de 2012.

Centrant-me en les Illes Balears li faig aquesta pregunta, quina valoració fa el conseller de Turisme i Esports de la fira de FITUR 2012 a Madrid?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, la valoración es positiva. Baleares ha contado con un estand de 685 metros cuadrados frente a los 1.311 del año pasado, aún así ha tenido seis salas de trabajo y bueno se ha reducido el 50% del espacio, pero sin merma en absoluto de la actividad profesional y de la asistencia de profesionales a la feria.

En líneas generales se han tenido reuniones en torno a cuatro ejes fundamentales, el primero fue con los directores de las oficinas españolas de turismo de los principales mercados emisores, como fueron Alemania, Reino Unido, Francia, Italia, Rusia, Polonia, Suecia, Bélgica e Irlanda para determinar las actuaciones conjuntas dentro del Plan estratégico de turismo. El segundo eje fue con los operadores turísticos y las líneas aéreas, así se tuvo reuniones con Thomas Cook UK, con TUI UK, TUI (...), Cosmos, Monarch, FTI, Natalie Tours, Terramar Tour, Grupo (...), (...), Ryanair, JetUs.com, Norwegian, Grupo Transat entre otros.

Destaca entre estas reuniones la puesta de JetUs.com por abrir nuevas rutas en nuestras islas así como los planes de expansión de Vueling y Transat que unirían directamente los países de Rusia y Canadá con Palma.

El tercer punto o eje fundamental serían las reuniones en materia de nuevas tecnologías con Google, Minube.com, Hasselman, blog A Salto de Mata, etcétera, con la finalidad de ser vanguardistas en la promoción turística y aprovechar los avances tecnológicos para llegar a un mayor número de personas.

Y, el punto número cuatro, el eje fundamental cuatro serían las reuniones institucionales que han tenido lugar con Turespaña, Instituto de Estudios Turísticos InnoNauTICs, Programa europeo de turismo náutico, Instituto para la calidad turística española, SICTED que es Sistema Integral de Calidad Turística Española en Destino.

En definitiva, nos traemos una gran carga de información, unas perspectivas bastantes buenas y evidentemente hemos llegado a la conclusión de que el turismo español más o menos se mantendrá, pero el turismo británico, alemán, ruso y nórdico mejorará considerablemente con respecto a la temporada anterior. Muchas gracias.

II.4) Pregunta RGE núm. 428/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversions a la depuradora i l'estació de bombeig d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT.

Pregunta número quatre, RGE núm. 428/12, relativa a inversions en la depuradora i estació de bombeig d'Eivissa, que formula la diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President, i un plaer que ens presideixi un dia més. Sr. Conseller, sabem tots que un dels factors importants tant per al nostre medi ambient com per a la qualitat de vida dels nostres ciutadans i per descomptat per a la nostra imatge turística és el bon funcionament de les nostres depuradores. Aquest tema, que jo crec que no és discutible, sí a la pràctica ens trobam que no ha estat fins ara una prioritat i a l'illa d'Eivissa patim constants fugues, ruptures d'estacions de bombeig i sortides a través dels emissaris d'elements no desitjables, és a dir d'aigües no degudament depurades.

Per tot això creim que és molt necessari emprendre, en la mesura que sabem d'una situació pressupostària complicada que ens ho fa possible, però precisament en aquest moment és, jo crec, on s'ha de demostrar quines són les prioritats del Govern a l'hora d'emprendre obres d'aquesta magnitud. Malauradament la legislatura passada això no va ser una prioritat i el que més ens preocupa a l'illa d'Eivissa és que una depuradora, com era la de Sa Coma, que resolva en gran mesura aquest problema no només no va estar començada sinó que estan molts endarrerits, ja no la construcció, sinó els tràmits administratius i ens tocarà a nosaltres començar quan puguem.

Per tot això li demanam, Sr. Conseller, quines prioritats s'han fixat d'inversions i quines inversions es duen a terme per resoldre aquests problemes de fugues tant a les mateixes depuradores, de mal funcionament de les depuradores, com als propis emissaris de l'illa d'Eivissa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, les inversions que es duen a dia d'avui, que ja hem licitat de cara a tenir les millors condicions possibles de tot el sistema de depuració a Eivissa, es basen en un projecte que hem anomenat obres de millora urgent a les depurades d'estació de bombeig, la zona E1, d'Eivissa. La zona E1 és la que té Eivissa i Sant Antoni.

En data 23 de desembre de 2011 es va firmar un contracte per a la realització d'aquestes obres de referència amb un termini d'execució de sis mesos, es va licitar per 198.698 euros i després es va arribar amb les baixes corresponents a treure el contracte per 168.794. L'empresa adjudicatària, en aquest cas, és SOCAMED.

Són obres fetes, tant obres que es faran perquè estan pendents exclusivament que s'aprovi l'empresa adjudicatària aprovi el Pla de seguretat i salut, obres que es faran a Eivissa i també a Sant Antoni. A Eivissa concretament actuarem sobre l'estació de bombeig principal, que és on van a parar totes les estacions de bombeig secundàries, idè a aquesta estació de bombeig principal substituïrem tota una sèrie de rodaments, farem una adquisició d'una bomba de reserva perquè quan s'han de fer filtres nets, etcètera, ho deixam aturat i no convé, hem fet també una sèrie de millores o farem una sèrie de millores en tractaments en temes de seguretat i salut, etcètera.

Pel que fa a la depuradora d'Eivissa farem un tractament de filtres i tamisos que estan pràcticament en unes condicions bastant dolentes, feim en el pretractament tot el canvi d'aquests filtres; en el procés de químics, també canviem unes peces de cara a poder treure les bombes amb millors condicions i també feim feina en seguretat i higiene en els llocs de feina.

A la part de Sant Antoni, treballam sobre l'estació de bombeig principal, reforçam les bigues de l'edifici per evitar-ne l'ensorrament. És a dir, està en una situació tan deplorable que està..., bé, els nostres tècnics en diuen que si no feim aquesta actuació fins i tot podria caure l'estació, per la qual cosa canviem les bigues a causa que estam en una situació d'ensorrament. Continuarem fent, dins el que és la sala de pretractament, sales d'assecat, etc., les inversions necessàries perquè funcioni amb les millors condicions possibles.

Gràcies.

II.5) Pregunta RGE núm. 429/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a emissió de deute públic.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 429/12, relativa a emissió de deute pública, que formula el Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, i especialment a vostè benvingut a aquesta cambra.

El passat 24 de gener el Govern va posar en circulació emissions de deute públic, més coneguts com a bons patriòtics, per un import de 275 milions d'euros. Des del Grup Parlamentari Popular, Sr. Vicepresident, volem manifestar la nostra satisfacció i el reconeixement a una emissió de deute amb èxit fonamentada amb la següent motivació.

En primer lloc, es fa d'una manera responsable després de l'aprovació d'uns pressuposts de la comunitat autònoma. Per tant, estan emparats per una llei on es preveu el deute públic que ha de tenir la comunitat autònoma. Això no va succeir la passada legislatura.

En segon lloc, es redueix l'import respecte de la passada legislatura, en 25 milions d'euros. Per tant, també és una reducció progressiva de deute públic i consideram també que és motiu per donar-li l'enhorabona.

En tercer lloc, es redueixen les tensions de tresoreria perquè el Govern obté liquiditat d'una manera transparent, ràpida i eficient, perquè és un producte atractiu per a l'inversor ja que el termini de venciment, en els 200 milions d'euros, ha augmentat en dos anys i per tant, això suposarà el pagament d'interessos trimestrals als inversors i no han d'esperar a la data de venciment del termini i també perquè el termini sigui de dos anys, no s'ha de... l'Administració..., consideram que és important per a l'Administració perquè podrà reordenar els pagaments i tenir liquiditat.

Per això, estam molt interessats a saber, Sr. Vicepresident, primer quina valoració fa vostè d'aquesta actuació; segon, com incideix aquesta mesura en la reducció del dèficit públic, i tercer, quines conseqüències pot tenir de manera més o manco immediata dins la nostra economia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, president. Sr. Diputat, efectivament, crec que la col·locació d'aquests anomenats bons patriòtics, bons minoristes, crec que és una gran notícia per al Govern i per a tota la comunitat per una sèrie de motius. El primer de tots és perquè es guanya credibilitat. Venim d'una situació realment difícil, venim d'una situació on els comptes públics estaven descontrolats i durant aquests mesos s'ha fet una feina molt exhaustiva, molt difícil, molt complicada i en moltes ocasions incompresa per molta gent, de posar els comptes en ordre.

Crec que això és importantíssim perquè significa que els comptes de la comunitat comencen, comencen, a tenir un altre caire, comencen. Realment és una feina que s'ha de fer dia a dia, que necessita constància i esforç, necessita creure clarament en una economia que funcioni, en una economia forta i sòlida, que tengui capacitat d'afrontar el futur amb totes les garanties d'èxit. Això es reflecteix en temes com la col·locació d'aquests anomenats bons patriòtics que avui, quan encara falta una setmana, ja pràcticament està col·locat el 90% i en determinats trams, el d'un any que és el més fàcil evidentment, aquest ja està superat amb escreix en pràcticament més del 50%, es va tancar el dividend passat.

Tot això, crec que són bones notícies que ens assenyalen que anam pel camí adequat, que hem de continuar, que no basta i que podran suposar que aquest deute immensa que tenim amb proveïdors, que ja està passant, ha canviat la seva tendència a créixer per una tendència estable, esperem que en els propers mesos comenci a decreixer.

Això ens garanteix que no només ens creguin els ciutadans, com passa ara, sinó també les institucions financeres i tenim el reconeixement internacional. Puc dir que, després que Standard & Poor's..., Standard & Poor's durant el mes de novembre va venir i ens va fer un examen i va rebaixar la qualificació respecte a la de desembre de l'any passat, ens va sotmetre a una vigilància més intensiva. Aquesta vigilància més intensiva ja té fruits. Avui ens han comunicat que mantenen la qualificació, cosa que no passa en altres comunitats autònomes, ni tan sols en entitats financeres de l'estat espanyol.

Per tant, crec que és una cosa molt positiva, que consolida la política que duem a terme, consolida, i sobretot ens reafirma que si continuem en aquest sentit els problemes podran estar resolts més aviat del que molts pensen. Moltes gràcies.

II.6) Pregunta RGE núm. 430/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte "La finestra de l'ib-salut".

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 430/12, relativa a projecte "La finestra de l'ib-salut", que formula la Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Moltes gràcies, Sr. President. En los últimos años la transparencia y el acceso a la información se han vuelto elementos indispensables de cualquier buen gobierno. Si hasta hace algún tiempo se argumentaba que los gobiernos debían ser eficientes, orientados a resultados flexibles y responsables, actualmente se piensa además que los gobiernos deben ser transparentes, abiertos al escrutinio público y garantes del derecho de cualquier ciudadano a acceder a la información en manos de las instituciones y los servidores públicos.

La transparencia y el acceso a la información se han vuelto parte del lenguaje cotidiano de las discusiones públicas contemporáneas. Académicos, funcionarios públicos, políticos y ciudadanos coinciden en afirmar que un gobierno transparente, es decir, uno que facilita el acceso a la información y que publica sistemáticamente lo relativo a sus acciones, es mejor que un gobierno que ofrece poca información a los ciudadanos acerca de sus políticas y decisiones.

Sin transparencia y acceso a la información gubernamental se limita radicalmente la capacidad de los ciudadanos para ejercer plenamente su libertad de opinión. Cuanta menos información disponible, más difícil resulta fundamentar posturas y construir argumentos sólidos acerca de los asuntos de la comunidad y decisiones de sus funcionarios públicos.

En términos económicos, la transparencia y el acceso a la información resultan igualmente importantes, los diversos actores del mercado siempre podrán tomar mejores decisiones económicas si poseen información clara y oportuna acerca de cuáles son las políticas presentes y futuras.

Desde el primer momento es claro el compromiso del actual gobierno de les Illes Balears en ofrecer la máxima transparencia en sus acciones a través de distintas iniciativas.

Por todo ello, Sra. Consellera, ¿nos podría explicar en qué consiste el proyecto "La finestra de l'ib-salut"? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Família.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Idò sí, Sra. Diputada, com vostè ha dit aquesta iniciativa, La finestra de l'ib-salut -que és un espai ubicat dins la pàgina web del Servei de Salut on es publiquen les dades econòmiques relacionades amb la despesa, el pressupost disponible, el dèficit o el superàvit, en el seu cas, generat pel Servei de Salut- com deia, aquesta iniciativa s'emmarca dins el compromís d'aquest govern de les Illes Balears d'oferir la màxima transparència i es posa a l'abast dels ciutadans una informació clara i veraç sobre la despesa del Servei de Salut.

Això és possible perquè dins l'organització interna de l'ib-salut, a la nova organització que s'ha fet, s'ha creat a cost zero la Unitat de Control Pressupostari, aquesta és la que estudia i coneix en detall l'estructura interna de costos de cada una de les gerències, hospitals i de tots els serveis que formen part del Servei balear de Salut, amb l'objectiu de conèixer al dia la situació pressupostària de cadascun d'aquests centres.

Aquesta iniciativa és una iniciativa pionera en tot l'Estat, pretén oferir un accés directe, actualitzat i transparent de la despesa prevista en el conjunt del Servei de Salut de les Illes Balears perquè els ciutadans tinguin tota la informació de com es gasten els sous públics, en aquest cas dins de la sanitat pública.

De fet, de moment, la informació que surt és molt genèrica, s'anirà entrant al detall mes a mes i s'anirà actualitzant la informació econòmica de La finestra de l'ib-salut periòdicament, segons les modificacions que tinguin lloc. De fet, el que ja es possible veure en La finestra de l'ib-salut és que el Servei balear de Salut va reduir en més de 40 milions la previsió del dèficit per a 2011. Com dic, aquesta és una de les mesures, de les moltes que es posaran en marxa, per complir el compromís de transparència d'aquest govern. Moltes gràcies.

II.7) Pregunta RGE núm. 431/12, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a infermera d'enllaç.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 431/12, relativa a infermera d'enllaç que formula la Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President, encantats de tenir-lo aquí amb nosaltres. Senyores diputades i senyors diputats, Sra. Consellera de Salut, veim amb satisfacció que vostè una vegada més ha demostrat una gran sensibilitat amb els pacients de les illes menors que tantes molèsties hem de patir quan ens veim obligats a venir aquí, a Mallorca, per anar al metge, per rebre un tractament o quan ens han d'operar.

Primer va resoldre vostè l'aspecte econòmic, la qüestió dels desplaçaments que el govern anterior havia deixat totalment a l'aire. La seva conselleria, d'arribada, ja va aconseguir un acord amb Air Nostrum en viatges diaris gratuïts per als pacients desplaçats i ara al 2012 els pacients ja poden tornar anar a les agències de viatges sense haver d'avançar de la seva butxaca el pagament dels bitllets.

Aquest tema és importantíssim per als pacients de les illes menors, però n'hi havia un altre que les persones que s'han de desplaçar de les illes d'Eivissa i Formentera encara no tenien resolt; les de Menorca, sí, però les d'Eivissa i Formentera, no. Era un tema molt reivindicat per les associacions de pacients de les pitiuses, poder disposar d'una persona, aquí a Mallorca, que quan arribis i hakis d'anar a l'hospital de Son Espases et faciliti l'arribada, t'ajudi i et faci de guia.

Una infermera d'enllaç per als pacients d'una altra illa no és precisament un tema senzill. Moltes vegades ens sentim perduts i desemparats quan arribam a Son Espases. Tenir un professional del món sanitari que ens rebi aquí i ens doni suport té molt de valor per nosaltres.

Per això, la volem felicitar. Sabem que aquesta és una mesura molt ben acollida a Eivissa i Formentera i que segurament té un cost mínim per a l'ib-salut. Això ens demostra una vegada més que fer una bona gestió no és necessàriament recórrer a l'endeutament desbocat.

Li demanam avui si ens pot explicar amb més detall com s'instrumenta aquest servei directe i personalitzat per a les persones que han de venir al metge des de les illes d'Eivissa i Formentera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Dins el projecte de la sanitat pública que té aquest govern que és lluitar per la sostenibilitat i per la qualitat assistencial de la sanitat a les Illes Balears s'engloben mesures com és el manteniment i la creació en aquest cas d'una nova infermera d'enllaç, perquè -com vostè deia- a pesar de la situació econòmica el que feim és mantenir la qualitat i en alguns casos, com en aquest cas concret, millorar-la perquè cada any es realitzen milers de trasllats a l'Hospital de Son Espases des de les illes de Menorca, d'Eivissa i de Formentera. La majoria són trasllats per a tractaments o per a diagnòstic ambulatori i altres per cirurgia major ambulatoria i altres pacients, evidentment, queden ingressats.

El que volem és que aquests pacients rebin una atenció directa i personalitzada i per això comptem amb la infermera d'enllaç que depèn del Servei d'Atenció al Pacient de Son Espases. Aquestes professionals són el nexa d'unió entre les àrees sanitàries de Menorca, d'Eivissa i de Formentera amb l'hospital de Son Espases. Són una fórmula d'atenció i d'assessorament directe i personalitzat als pacients desplaçats.

D'aquesta manera els pacients que s'han de desplaçar i els seus familiars tenen una persona de referència dins l'hospital de Son Espases. Els pacients menorquins -com vostè ha dit- ja comptaven amb aquesta figura d'una infermera d'enllaç de Menorca a l'hospital de Son Espases des de fa sis anys. La infermera d'enllaç per als pacients de les pitiuses ha estat una reclamació per part de les diferents associacions de pacients i per als ciutadans en generals durant anys, a la fi hem pogut complir aquesta reivindicació dels ciutadans.

La infermera d'enllaç de Menorca de Son Espases es va posar en marxa el novembre del 2002 i atén una mitjana d'entre 20 i 28 pacients al dia. La infermera d'enllaç d'Eivissa es va posar en marxa l'1 de desembre del 2011, encara es dona a conèixer, els pacients comencen a conèixer aquest servei, i fins ara ha atès una mitjana d'uns 10 pacients al dia.

Com deia, complim el compromís, complim el nostre projecte de mantenir els serveis sanitaris i, quan sigui necessari, millorar-los.

Moltes gràcies.

II.8) Pregunta RGE núm. 432/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de l'assistència a la fira de turisme de Madrid.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 432/12, relativa a cost de l'assistència a la Fira de Turisme de Madrid que formula la Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. És molt bona notícia tenir-lo aquí presidint aquest ple. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats, la importància de FITUR queda retratada a les xifres de la passada edició, més de 10.400 empreses expositores de 166 països i regions i 209.000 visitants. Entre les dades de participació cal destacar que hi varen acudir 7.700 periodistes procedents de 59 països. Aquesta expectació evidencia el prestigi de FITUR al circuit internacional de les fires del sector.

Tot això confirma la tendència de recuperació de la indústria turística que -com ja s'ha dit- és la locomotora que necessitem per tirar d'aquest país i poder sortir així de la crisi. Evidentment, el Govern de les Illes Balears va estar present a l'esmentada fira per donar suport i promocionar la nostra comunitat autònoma.

A causa de les circumstàncies econòmiques actuals el Sr. Delgado ja va manifestar a l'inici del seu mandat la intenció de racionalitzar les despeses de la seva conselleria i entre aquestes, les derivades de les fires.

Per això, Sr. Conseller de Turisme i Esports, voldríem saber quina quantitat s'ha estalviat en relació amb l'any anterior pel que fa a l'assistència a la Fira de Turisme de Madrid per part del Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada, siguiendo la tendencia ya iniciada en la Feria de Londres donde se consiguió un ahorro entorno a un 55% del gasto, en la Feria de Madrid, en FITUR, también se ha conseguido un ahorro, en este caso mucho mayor, pasando a ser el coste..., que en el 2011 fue de 1.541.651 euros a 394.601 euros en el 2012, lo que representa una reducción del 74% del coste y un ahorro en solo una feria de 1.147.050 euros.

Para aclarar un poco más las distintas partidas, voy a especificar cada una de ellas. En el 2011 en espacio se gastaron 181.393 euros y en el 2012 hemos gastado 94.861 euros, lo que supone un ahorro del 48%. En el stand se gastó 1.283.349 euros y este año hemos gastado 286.350 euros, lo que supone un ahorro del 78%. En personal de la ATB se gastaron 12.194 euros y este año hemos gastado 10.800 euros, lo que supone un ahorro del 12%.

En traslado de estudiantes se gastaron 7.799 euros, este año no hemos gastado nada, lo que supone un ahorro del cien por cien. En traslados se gastaron 3.189 euros, hemos gastado este año 400 euros, lo que supone un ahorro del 87%. En sindicatos se gastaron 600 euros, hemos gastado cero euros, lo que supone un ahorro del cien por cien. En catering se gastaron 50.400 euros, este año hemos gastado cero euros, lo que supone un ahorro del cien por cien.

En envío de material se gastaron 1.189 euros, este año hemos gastado exactamente lo mismo, 1.189 euros, y en otros se gastaron 1.536 euros, este año hemos gastado 1.000 euros, lo que supone un ahorro del 35%.

En resumen, en total y en una sola feria, en la feria de FITUR, se ha gastado 1.147.050 euros menos, lo que supone un ahorro del 74%. Muchas gracias.

II.9) Pregunta RGE núm. 433/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estructura de les convocatòries oficials per obtenir certificació de català.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 433/12, relativa a estructura de les convocatòries oficials per obtenir certificació de català, que formula la Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President, ens alegrem de donar-li la benvinguda. Avui que començam aquest nou període de sessions ens agradaria poder fer-ho sense esmentar aquella paraula que fa tanta ràbia a l'oposició.

No obstant això, cada dia que passa coneixem més dades que ens duen a pensar que el nostre qualificatiu no s'allunya tant de la realitat: factures dins els calaixos que no estaven ni comptabilitzades, pujades de sou d'alts càrrecs mentre retallaven els dels funcionaris, subvencions no justificades o un llarg etcètera demostren en qualsevol cas la mala administració que hi va haver dels recursos públics. Mentre els ciutadans s'estrenyen el cinturó, mentre les empreses reduïen costos hi havia algunes persones que jo no sé si estaven de festa, però almenys vivien molt bé.

El mateix passava dins la política lingüística, perquè no és el mateix defensar la normalització lingüística i aplicar polítiques perquè això sigui així que fer de la defensa de la llengua un negoci molt lucratiu per a alguns. Les convocatòries oficials per acreditar un coneixement de llengua catalana costaven al Govern del pacte uns 200.000 euros. Assessors de la conselleria amb nòmina cobraven una nòmina extra pel fet de participar a la confecció i a la correcció de les proves. Fins a 5.667 euros més, a part del seu sou, va arribar a cobrar un assessor per a la convocatòria de febrer. Aquesta era la política lingüística del pacte, de la qual no parlen, de la qual no treuen al carrer amb eslògans i manifestacions. Aquesta era la seva política.

I ara els ciutadans demanden altres maneres de gestionar. Esperen d'aquest govern una altra política lingüística, que no comprometi els pressuposts, que costi els serveis als ciutadans i sobretot que sigui més transparent, una política pública per a tots i no lucratiu per a uns pocs. Per això li demanam, Sr. Conseller, quina és la nova estructura que proposa quant a les convocatòries oficials per obtenir la certificació de català?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Diputada. Gràcies, president. Vostè sap que dins el procés de reorganització de la direcció general, la Direcció General de Cultura i Joventut és l'organisme encarregat de la certificació. Hem reestructurat dins tot el sector públic, la remodelació de l'Institut d'Estudis Balearics en una àrea lingüística que vendria a assumir les tasques que duia fins ara el COFUC i una àrea més cultural.

Des del COFUC, que encara com a tal existeix i està en aquest procés de reorganització, els funcionaris de la casa assumiran la gestió, la vigilància dels exàmens, la correcció dins els seus períodes ordinaris de treball, sense haver d'assumir costos extrems i dins la capacitat que tenim de poder fer, creim que d'una forma correcta i donant resposta a totes les necessitats de les convocatòries, uns processos de certificació, correcció d'exàmens sense cap cost disparat que surti del que podem assumir.

Dins aquest marc, també estam treballant i estam a punt de treure el nou decret que regularà l'establiment de les equivalències de la llengua catalana en aquest cas en el marc de qualsevol llengua europea, per fixar els antics nivells A, B i C a nivells A1, A2, B1, B2, C1, C2 i E per a un perfil molt determinat.

Enguany, any que es produeix aquesta transició i aquesta reorganització, farem una convocatòria en dos períodes i a partir de l'any que ve farem les dues convocatòries habituals. Enguany, el mes de març està pensat fer una de les proves més sol·licitades, l'inicial l'A2 i per al juny farem B1, B2, C1, C2 i E com a nivells més elevats. A partir de l'any que ve establiríem la convocatòria habitual de febrer i la convocatòria de juny, amb la distribució de nivells tal com fixen les disposicions comunes a totes les llengües europees.

Però l'altra cosa que també volem fer és facilitar que els ciutadans puguin fer això, no haver de desplaçar-se, no tenir problemes, creim que tenim una extraordinària xarxa de centres de secundària que poden facilitar molt a prop del ciutadà i del territori. Per tant, estan previstes convocatòries a Palma, a la comarca de Manacor, a Inca, a la zona Nord, a la zona de Llevant i a la zona Sud de Mallorca; a Eivissa un o dos, a Vila i a una altra població; a Menorca habitualment a Maó i a Ciutadella; i a Formentera. La gent tindrà molt més bo de fer poder-se certificar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.10) Pregunta RGE núm. 434/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Consell de Política Fiscal i Financera.

Desena pregunta RGE núm. 434/12, relativa a Consell de Política Fiscal i Financera que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que el veim en plena forma. Senyores i senyors diputats, el passat dia 17 de gener es va celebrar el primer Consell de Política Fiscal i Financera amb el nou govern de l'Estat. En aquest Consell de Política Fiscal i Financera es varen prendre importants acords, en la línia de les distintes mesures econòmiques que només en un mes ha hagut de prendre el Govern de l'Estat per garantir el compromís d'Espanya davant la Unió Europea i també per pal·liar els 20.000 milions d'euros de nou dèficit amagat en què es va trobar el president Rajoy.

Així es va acordar un compromís per part de les distintes comunitats autònomes i també per la nostra comunitat autònoma, de compliment del dèficit per a l'any 2012; es va acordar un consens entorn a la Llei d'estabilitat pressupostària, avançaments a compte a les comunitats autònomes de la liquidació de 2010 per pagar a proveïdors; simplificació de les autoritzacions d'endeutament; ampliació del termini de 5 a 10 anys per tornar el deute amb l'Estat; o la implementació d'una nova línia de crèdits ICO perquè precisament puguem continuar pagant tots els proveïdors.

Ens agradaria, Sr. Vicepresident, conèixer quina valoració fa d'aquest conjunt de mesures i de quina manera obliguen i beneficien les nostres illes aquests importants acords, acords que, a més, van en la línia de la seva política econòmica d'aquests darrers mesos.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Efectivament, ja hem assistit com a govern a dues sessions del Consell de Política Fiscal i Financera, una el mes de juliol i una altra ara fa poc, la que vostè ha mencionat. I el canvi de tarannà jo diria que és radical. En un primer consell vàrem posar damunt la taula les necessitats que teníem més peremptòries, més urgents, necessitats de tresoreria i la resposta bàsicament va ser "és cosa vostra", "arreglau-vos". Mentre que ara la resposta és molt diferent.

Evidentment hi ha d'haver un compromís clar per reconduir els comptes públics, amb l'equilibri pressupostari, és el primer de tot, hi ha d'haver aquest compromís perquè aquesta és la primera passa, la base on s'ha de construir la recuperació econòmica. I a partir d'aquí s'ha de reconèixer que el Govern per primera vegada ha acordat que el tema de pagament a proveïdors és un tema cabdal, és un tema de primera magnitud. Per tant, juntament amb aquest compromís hi ha d'haver la liquiditat necessària per fer front mentre aquest procés es va complint.

I en aquest sentit les línies que vostè ha mencionat, i que jo diria que són bàsicament tres. Primera, la bestreta de les liquidacions de 2010, cosa que és molt important per a nosaltres i que ens proporcionarà molt d'oxigen a l'hora de fer front a les nostres obligacions. En segon lloc, una línia ICO. I en tercer lloc, retardar els retorns cap a Madrid. Aquestes tres línies ens donen una seguretat per avançar clarament en la mateixa línia que estàvem avançant fins ara, no ens hem de moure gens. Hem de continuar amb més fermesa, hem de continuar proclamant que l'equilibri pressupostari és la base de la recuperació, i a partir d'aquí podem tenir la liquiditat necessària perquè això sigui més fàcil, perquè aquesta transició, aquest camí sigui molt més còmode per a tots, que és allò que ens interessa.

En aquest sentit jo diria que la valoració que puc fer del canvi de govern és molt gran, és tremenda, perquè, a més a més, s'afegeix un altre punt, que és l'esperit reformista. Estava clar que continuant com estàvem, sense prendre mesures, sense prendre decisions no anàvem enlloc i la situació continuava deteriorant-se. I hem vist com en poques setmanes, en poc temps s'estan prenent decisions molt importants que donaran fruits també molt aviat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

II.11) Pregunta RGE núm. 435/12, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret de convivència en els centres escolars de les Illes Balears.

Pregunta número 11, RGE núm. 435/12, relativa a decret de convivència en els centres escolars de les Illes Balears que formula la diputada Sra. Aina Maria Aguiló i Garcias del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo no li demanaré sobre llengua, perquè educació no només és llengua, educació són moltíssimes coses. Senyores i senyors diputats, la variació en el rendiment dels alumnes es deu a diverses causes que estan relacionades amb els factors propis de cada sistema educatiu. Ahir mateix, el ministre d'Educació deia referint-se al sistema educatiu de l'Estat espanyol: *"llevamos años de estancamiento educativo que en algunas ocasiones ya se ha convertido en retroceso"*.

Per altra banda, l'informe PISA ens demostra que l'element inversió i despesa no es troba directament relacionat amb la qualitat de l'ensenyament. Hi ha altres factors, per exemple els processos educatius derivats de les diferents formes d'organitzar els centres, el funcionament dels equips directius i la convivència en els centres escolars.

El Govern prepara un decret de convivència per a la comunitat educativa. El conseller d'Educació anuncià que els seus objectius són millorar la disciplina en centres i també la convivència. Són tots els membres de la comunitat educativa els que han de ser capaços de conviure de forma correcta. Així es pot dir que la convivència escolar és més que un programa o un projecte, ha de convertir-se en una cultura que afecti a tots els membres dels centres. No podem fer més amb menys, com dia ahir mateix el ministre d'Educació, si el clima de convivència per a l'aprenentatge i l'ensenyament no és òptim. Un ambient escolar conflictiu pot arribar a provocar desmotivació o problemes psicològics entre els docents, mentre que les conductes constants d'interrupció endarrereixen a tota la classe.

Vàrem tenir fa poc a Palma a la Sra. Iger Enkwist, hispanista, assagista i pedagoga sueca, especialista en la comparació entre els sistemes educatius de diferents països occidentals. Ella creu que la convivència de les nostres aules, arran de la implantació de la LOGSE s'ha deteriorat i que el dret a molestar està per damunt del dret d'aprendre del alumne. Aquestes situacions poden provocar una minva del rendiment escolar i un contagi conductual.

Tenim present que el Decret 121/2010 no només té moltes mancances, sinó que és de difícil aplicació ja que la seva part dispositiva és ambigua, és per tot això Sr. Conseller, que li feim la següent pregunta, quins paràmetres ha seguit la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats, per tal de dur a terme el nou decret de convivència en els centres escolars de les Illes Balears? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, diputada. Gràcies, president. El primer paràmetre que hem tengut en compte ha estat un estudi de camp, un treball iniciat per l'anterior administració i que hem acabat nosaltres, que pretén conèixer les percepcions que tenen famílies, professorat i alumnes respecte els climes de convivència, recentment presentat i que a tots els diputats que tinguin interès, lògicament, els el farem arribar.

És curiós que tothom té distintes percepcions sobre allò que és la convivència. El 62% dels al·lots no creu que el professor que té davant sigui una autoritat de referència, entenent per autoritat de referència aquella persona amb la qual s'identificaria, li agradaria ser, un 62%. Un 52% de les famílies creu que el professorat ha perdut autoritat. I un 73% dels professors creu que la família no s'hi implica i ha perdut autoritat en el procés educatiu. És a dir, que tots pensam que qualcú, que l'altre, majoritàriament, que conforma la comunitat educativa ha perdut autoritat en el sentit d'*auctoritas*, en el sentit més negatiu de la paraula "autoritat".

Però un sistema jeràrquic, i una escola pot ser i ha de ser democràtica, però ha de ser jeràrquica, hi ha un director i un equip directiu, hi ha un claustre, hi ha un professorat, hi ha un alumnat i hi ha unes famílies. És necessari establir mecanismes que reforcin aquesta autoritat i aquesta disciplina, necessàries perquè hi hagi un clima allà on allò que bàsicament s'afavoreixi sigui la convivència. I què pensam? Estam treballant que a partir d'aquestes bases empíriques, a partir de la percepció social, a partir de les indicacions a la Conferència Sectorial del Sr. Ministre i que totes les comunitats de qualsevol signe polític pensen, és necessari que l'escola faci un esforç per regular, tal vegada retornar a la idea que a l'escola hi ha una figura central que és el mestre, amb majúscules, el professor, que per si mateix mereix tots els respectes. I això és allò que volem fer.

És veritat que la figura d'autoritat pública no resoluria per si mateixa tot això, ni es podria aplicar a professors no funcionaris, com són tots els sectors privat-concertat i privat-no concertat, però sí és molt possible que als equips directius dels centres públics els donaria un reforç aquest concepte. Estam treballant en aquestes línies, estam treballant en un decret...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Li ho contaré el pròxim dia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

II.12) Pregunta RGE núm. 436/12, de l'Hble. Diputada Sra. Rosamaria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a consens lingüístic.

La pregunta número 12, RGE núm. 436/12 decau, per malaltia de la diputada Sra. Rosamaria Alberdi i Castell.

II.13) Pregunta RGE núm. 437/12, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a equitat i qualitat de l'ensenyament.

Passam a la pregunta tretzena, RGE núm. 437/12, relativa a equitat i qualitat de l'ensenyament que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, som Cristina Rita i Larrucea, amb DNI 41490671N. Una volta identificada, li volia demanar Sr. Conseller d'Educació que el dia 17 de gener varen sortir publicats els criteris per al disseny de les plantilles orgàniques dels centres docents públics de primària i secundària per al curs 2012-2013. Açò va ser una resolució que ha creat un important estat d'alarma entre el professorat i l'equip directiu dels centres perquè del seu estudi es desprèn que s'apugen les ràtios i es disminueixen les plantilles en relació amb el present curs. I açò afecta sobretot aquelles places que tenen a veure amb l'atenció a la diversitat i als alumnes amb necessitats especials i a la lluita contra el fracàs escolar i l'abandonament prematur.

Com pensa per tant, Sr. Conseller, que aquesta situació pot afectar l'equitat i la igualtat de l'ensenyament?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies. Per si fa falta, jo som 42981843H, Rafael Bosch Sans...

(Algunes rialles)

No sé si és la manera com ens hem d'identificar. No hi ha cap problema.

(Remor de veus)

Sí, també me'l demanen. Disculpin.

Dit això, en els termes de la seva exposició, permeti'm que li digui que hi ha una incorrecció. No hi ha cap plantilla de cap centre públic que es disminueixi. No hi ha cap funcionari d'aquesta comunitat autònoma en el sistema educatiu que deixi la seva feina per aquest càlcul de plantilla, cosa que a l'opinió pública pareix que li ha pogut arribar respecte de determinades declaracions, que em permeti que llegeixi i que poden causar un cert neguit entre els funcionaris de la comunitat autònoma.

Dues qüestions varem deixar molt clares. Una, que no abaixaríem els sous i molt manco sense avisar. Dues, que no rebaixarem cap plaça de cap funcionari. El que passa és que li explicaré com es calculen les plantilles. Les plantilles dels centres sofreixen, i en aquesta comunitat més perquè hem crescut, augments, en créixer part de la plantilla més la quota, és a dir, allò que són funcionaris i allò que són interins, passen a ser funcionaris. Això es pot fer si es consoliden les places. I el que feim és precisament augmentar les places de funcionaris perquè els interins, que ja li avanç que enguany probablement enguany no, però l'any que ve sí, farem una convocatòria d'oposicions, cobreixin aquestes places. Miri, just el contrari del que pareix que vol dir a l'opinió pública.

Augmentam les places i per calcular s'utilitzaven ràtios de 20 a 1. La ràtio LOGSE és 30 a 1. Però és veritat que en els instituts es calcula un poc més baixa perquè a l'hora de calcular tots els grups has de tenir en compte optatives. I hem passat les ràtios 25 alumnes per unitat, quan la ràtio LOGSE avui és 30. El que no podem és mantenir 20. A primària no es toquen perquè són 25. I a més, hem recalculat el nombre d'orientadors perquè tal com estava, impedia per al càlcul que hi havia que hi pogués haver 2 orientadors perquè només es miraven els grups d'ESO, quan vostè sap, comptar mesos, diversificacions, (...), batxillerats i FP; i per donar resposta a allò que ens demanaven els equips directius, hem recalculat i podem tenir més orientadors tan importants, especialment en els centres de secundària, tant obligatòria com post-obligatòria.

Per tant, m'agradaria aprofitar la seva pregunta per dir que ni minvam les places, al contrari, els definim, i el que feim és un càlcul tècnic de ...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Bé, els càlculs de disminució de plantilla els han fet alguns funcionaris de la seva conselleria. I ja m'ha dit vostè com pensa que afecten. Ara li diré jo què pensa el meu grup i bona part de la comunitat educativa.

I li diré que la seva actuació des que està al capdavant de la conselleria ha anat adreçada a discriminar aquella part de l'alumnat que és més vulnerable. Ja ho va fer amb el programa PAIRE, a principis de curs. Ho ha fet també a principis de l'any 2012 quan el seu director general d'Innovació ha anunciat que desapareixia el programa PROA de reforç a l'alumnat amb més problemes d'aprenentatge, i ho fa ara quan de la resolució es desprèn que el que no es consoliden són les places destinades a reforç, pedagogia terapèutica, audició i llenguatge, atenció a la diversitat, orientadors, etc. A tot açò s'uneix també la notícia que ens ha arribat de la disminució de les dotacions econòmiques per al funcionament dels centres públics, tant de primària com de secundària.

Miri, Sr. Conseller, nosaltres entenem que és un moment d'austeritat econòmica, però la política del seu Govern de no generar més ingressos, sinó únicament disminuir les despeses i, entre aquestes, les d'educació que precisament anaven adreçades a combatre les desigualtats de sortida i a la lluita contra el fracàs escolar, pensam que té un rerafons que nosaltres volem denunciar. El que fan és imposar, per tant, un nou model educatiu que beneficiarà únicament els que tenen més recursos i que provocarà la pèrdua progressiva de qualitat a l'escola pública. I també el que denota és que han perdut tot l'interès per lluitar contra el fracàs escolar. Les autopistes de l'educació per tant, també se'ls estan inundant. És amb aquestes premisses, Sr. Conseller, com pensa vostè abordar el pacte educatiu que ha anunciat? Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

II.14) Pregunta RGE núm. 438/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de Can Misses.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 14, RGE núm. 438/12, relativa a l'hospital de Can Misses, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, jo també estic identificada amb el meu document nacional d'identitat, abans que algú del Govern ens enviï a la policia, però al meu grup no li taparà la boca ningú per defensar la sanitat pública.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I en aquest sentit va aquesta pregunta, adreçada a la consellera de Salut, perquè en set mesos s'han batut rècords en aquesta comunitat; en set mesos s'ha retrocedit en el Servei de Salut més de vint anys; en set mesos han augmentat les llistes d'espera; en set mesos han eliminat les hores extres per operar i les guàrdies; en set mesos han reduït determinats subministres; en set mesos no han estat capaços d'obrir el centre de salut de Sant Josep que ja està acabat fa més de mig any; en set mesos no han estat capaços d'obrir l'edifici de consultes externes del nou hospital de Can Misses, i en set mesos, amb el Partit Popular, la salut pública ha deixat de ser universal perquè al dia d'avui ja no atenen el cent per cent de la població que s'adreça als centres de salut. I a tot això, a més, s'hi afegeix que s'ha tancat la tercera planta a l'hospital de Can Misses i també una planta a l'hospital de Son Espases, mentre hi ha pacients que esperen a urgències a ser hospitalitzats.

Creu, Sra. Consellera, que està justificat que continuïn plantes tancades o llits inutilitzats en els serveis de salut mentre se'ls acumulen els pacients en els hospitals i en els serveis d'urgències? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Sí, gràcies, Sr. President. Contestaré exclusivament la pregunta que m'han fet. Això és una mesura de gestió, hi ha un excel·lent gerent i un excel·lent equip directiu a l'hospital de Can Misses que tenen tota la meua confiança.

I quant a la política sanitària que marca aquest govern als gerents de tots els centres sanitaris i a l'ib-salut en concret és que s'acompleixi amb la màxima qualitat l'atenció als pacients i als ciutadans, sense retallar cap servei, i evidentment, en una situació com la que ens trobem, la situació econòmica arreu del país, doncs amb la màxima eficiència, i és el que fan.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Consellera, apliquen vostès tanta qualitat al servei que els dimiteixen els metges, els càrrecs, els alts càrrecs i altres professionals en el Servei de Salut, això és la qualitat que vostès apliquen.

I el problema és que, la gerència ho ha dit clarament, la gerència va dir en el mes de novembre que tancaven la tercera planta de l'hospital de Can Misses *para evitar despilfarros*. El problema és que vostès pensen que invertir en salut és un *despilfarro*, és tirar els diners, aquest és el problema, Sra. Consellera.

Defensar la sanitat pública, si vostè no hi creu, doni pas a altres persones que creguin en la sanitat pública, perquè no es pot ser la màxima responsable política, amb permís del Sr. Bestard, de la salut dels ciutadans d'aquestes illes, perquè vostès la posen en perill.

I per últim, s'ha de tenir la sang molt freda i la pell molt dura per negar assistència a dones embarassades i a nens o demanar-los que abonin el servei, quan saben que van en contra de la llei, però, el que és pitjor, van en contra de les persones més desvalgudes.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Suposo que aquestes tres preguntes, aquesta intervenció i la següent seran iguals d'irresponsables i demagògiques, perquè l'únic que fan és crear alarmisme i el Sr. Thomàs m'acusava a mi, a l'oposició, de ser catastrofista, però això és irresponsabilitat pura i dura, perquè mai en el Servei Balear de Salut no s'ha negat el dret a l'assistència urgent a ningú, a ningú, Sra. Costa, a ningú no s'ha negat.

I aquest govern ha augmentat el pressupost respecte del seu un 3% en salut, són vostès els que van abaixar el pressupost de salut, no aquest govern.

Quant a la pregunta, si vol que li contesti li contesto la pregunta, si no, podem parlar d'altres temes, en gener, febrer i març són els mesos de l'any on hi ha una major pressió assistencial a urgències, a tots els hospitals, i Can Misses no n'és una excepció; els pacients són persones majors amb pluripatologies i amb reaguditzacions de patologies respiratòries i la majoria requereixen ingrés. El servei d'urgències de Can Misses la setmana passada va sofrir un PIC assistencial, amb un retard en la gestió dels ingressos, produït, com dic, per aquest PIC que es va resoldre ràpidament, perquè, Sra. Costa, el nombre de llits no és un indicador de qualitat del servei, podríem tenir mil llits, ocupats els mil i amb unes ràtios d'ocupació molt altes i això no seria bona gestió. El que sí és bona gestió és que aquest PIC es va resoldre posant un reforç a infermeria i que l'endemà d'aquest PIC, a les vuit del matí, cap persona no esperava a urgències a l'hospital de Can Misses i Can Misses tenia encara nou llits lliures; es van atendre 114 persones, quan la mitjana del mes era molt més baixa.

I a més de tot això, li he de dir que aquesta planta de l'hospital de Can Misses històricament es tanca l'estiu, del 15 de juliol al 15 de setembre, i el Nadal.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, senyora ...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

I es veu que a vostè sí li tapaven la boca llavors per ser reivindicativa en el govern del qual vostè formava part.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, per favor.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

II.15) Pregunta RGE núm. 439/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a evolució de les llistes d'espera.

Quinzena pregunta, RGE núm. 439/12, relativa a evolució de les llistes d'espera que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President, estic content que sigui aquí. Com han dit els meus companys, desgraciadament, he de mostrar el DNI per poder parlar.

(*Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria*)

Miri, el Sr. Rodríguez sabrà per què envia la policia a demanar la identificació d'un diputat de la cambra autonòmica.

Sra. Consellera, ens vol dir quina ha estat l'evolució de les llistes d'espera quirúrgiques i de consulta amb especialista des de juliol de 2011?

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, preg silenci. Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, davant la greu situació econòmica i financera que va trobar el Servei Balear de Salut, aquest govern quan va accedir al càrrec, va ser necessari prendre unes mesures excepcionals, amb molt desgrat per la nostra part, es van haver de prendre mesures excepcionals i extraordinàries per reduir el dèficit i per fer sostenible el sistema; dues d'aquestes mesures van ser limitar l'activitat concertada i controlar les jornades extraordinàries, i s'ha produït un augment de la llista d'espera. En cap cas, el que puc assegurar és que cap pacient amb prioritat 1 no ha d'esperar més de 30 dies, i els pacients que esperen més de 80 dies, que desgraciadament n'hi ha, són patologies lleus.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Consellera. Primer ens ha dit que la culpa que hi hagi persones en els passadissos és que són majors i estan malalts. Ara vostè no reconeix que té una llista d'espera molt dolenta, que més de 14.000 persones en llista d'espera quirúrgica; més de 500 persones per damunt 180 dies, amb una demora mitjana de 75 dies; més de 61.000 persones esperant una consulta externa; ha aconseguit doblar les persones que estan més de 60 dies de mitjana. Són unes xifres molt importants, 14.000 persones i 61.000 persones, 500 que esperen més de tres mesos. Ara mateix acaba de dir que per patologia banal, vostè és metge, si una artròdesi de columna és una patologia banal, crec que convé que torni estudiar la carrera.

La seva gestió és nefasta, vostès van anunciar excel·lència sanitària, qualitat sanitària, però ja avui no enganyen ningú; els professionals estan indignats i els ciutadans saben el que els espera. Tenim un president que, a més, mostra la seva satisfacció perquè estalvia doblers i no li preocupa si dedica recursos a atendre sanitàriament els ciutadans; sembla que pot importar 14.000 persones pendents d'una intervenció quirúrgica i sembla que poc importen 61.000 persones pendents d'una consulta externa.

Personalment crec que no és responsable aquesta actitud, aquesta situació és la que hi ha a la nostra comunitat, i què pensa fer? Seria convenient que baixa d'una vegada dels núvols, perquè els ciutadans desgraciadament ja han percebut que l'atenció sanitària ha canviat, els ciutadans no es mereixen aquest respecte. Els professionals estan indignats i vostè ho sap.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, més que el DNI, Sr. Thomàs, podria vostè mostrar una mica més de vergonya i responsabilitat quan intervé en aquest parlament, perquè vostè coneix perfectament la situació que ens vam trobar, i vostè el que ha de fer és escoltar quan li parlo i no llegir el que du escrit, perquè jo li he dit que són mesures excepcionals, que ens sap molt de greu que hagi augmentat la llista d'espera i no he parlat de patologies banals en cap moment, no he emprat aquesta paraula, Sr. Thomàs.

(Remor de veus)

Jo el que li puc assegurar és que cap patologia greu no ha d'esperar més de 30 dies. També li puc assegurar que l'índex d'entrades i sortides en llista d'espera s'ha incrementat menys d'un 10%, la qual cosa, fins i tot reduint peonades i concerts, com era la nostra obligació per la situació que ens vam trobar, hem mantingut aquest increment en menys d'un 10%. Per què?, perquè s'ha incrementat la producció en jornada de matí i perquè s'ha millorat el criteri d'inclusió en llista d'espera. A més, en aquests sis mesos s'ha hagut de reconstruir el servei d'admissió de l'hospital de Son Espases, encara ara és difícil obtenir les xifres de l'hospital de Son Espases pel desastre que vostès van fer al servei d'admissió i al sistema informàtic que van deixar, i no ho dic jo, ho diuen els professionals que a vostè tan li preocupen ara. Aquests professionals que treballen per garantir les prestacions sanitàries i la sostenibilitat del sistema sanitari, que és el nostre projecte, amb aquesta situació tan difícil poder assegurar la sostenibilitat del sistema sanitari, i per això tots hem de posar l'espatlla, tots i tots som corresponsables d'aconseguir aquesta fita, i no és altra que poder donar als ciutadans serveis sanitaris sense retallar-ne cap i amb la mateixa o amb més qualitat de la que s'ha donat fins ara.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

II.16) Pregunta RGE núm. 440/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a targeta sanitària.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 440/12, relativa a targeta sanitària, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias Sr. President, señoras y señores diputados. Sra. Consellera, yo también le exhibiría el DNI para que no me envíen un chérif, como le hicieron al Sr. Thomàs, cuando daba una rueda de prensa, que los tiempos están cambiando y de mala manera en esta comunidad autónoma. Espero, en cualquier caso, Sra. Consellera, que pasara un buen fin de semana en la nieva y que desde las cumbres de Lluch pudiera ver con total claridad como se está hundiendo la sanidad balear.

Esta pregunta versa sobre la alcabala de salud, ese tributo que han impuesto para que los ciudadanos de Baleares puedan acceder al derecho fundamental a la salud. Este gobierno, que se decía contrario a los tributos, a nuevos tributos, impone la tasa a la vergüenza, más de 10 millones de euros van a tener que pagar los ciudadanos de Baleares para poder acceder al servicio fundamental de la salud.

Por eso le pregunto ¿qué beneficios, por lo menos, considera la Sra. Consellera que tendrá para los usuarios dicha tarjeta?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Bé, aquesta targeta, els beneficis que té per al pacient, com hem dit moltes vegades i com s'ha explicat, doncs és que es podrà accedir a totes les dades del pacient i del ciutadà, però del pacient quan ho necessiti a través de la targeta sanitària, amb els lectors que hi haurà a les ambulàncies i en els centres de salut, a un cas d'una urgència greu en la qual perilli la vida de la persona doncs es tindran les dades immediatament, al segon, això pot salvar vides. També es tindrà accés a les voluntats anticipades del pacient; també, si s'acompleixen els requisits que es demanin, es podrà tenir accés des de la sanitat privada, es podrà accedir a les dades que hi ha a la targeta, sempre que s'acompleixin els requeriments que posi el Servei de Salut. També es podrà saber a través de la targeta, es codificaran els donants d'òrgans, amb la qual cosa es podrà actuar amb més rapidesa, tota una sèrie d'avantatges pels quals s'ha posat en marxa aquesta targeta.

I per aquesta targeta, que és una targeta nova, que dona uns serveis nous, s'ha posat una taxa que està recollida a la Llei de pressuposts de la comunitat autònoma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, nada nuevo, todo eso se puede tener con la actual targeta y de hecho todos los historiales se dispone ya de ellos en los ordenadores de la conselleria, nada nuevo.

Mire, efectivamente han puesto una tasa, una tasa es un precio público cuyo importe ha de equivaler al coste que para la administración tiene prestar el servicio, pero es que lo que ustedes han hecho ha sido dar a una empresa privada la prestación de ese servicio, la creación de esas tarjetas, no la van a hacer los funcionarios, sino que la va a hacer la empresa privada. La empresa privada, como es normal, por ese servicio que presta tiene un beneficio; es decir que lo que está claro es que los ciudadanos, lo que van a pagar con esos más de 10 millones de euros, va a ser, aparte del coste de la tarjeta, que es lo que prevé una tasa, el beneficio que tendrá una empresa, esto es lo que van a pagar.

En este momento nos encontramos que la única ventaja que va a tener la tarjeta sanitaria que usted impone es el beneficio que va a obtener esa empresa privada que gana al cobrar los más de 10 millones de euros que pagarán los ciudadanos de Baleares, porque para los ciudadanos de Baleares no supone ninguna ventaja en absoluto. Usted, Sra. Consellera, ya tiene su alcabala, la empresa su beneficio y los ciudadanos ya tienen y sufren el primer derecho fundamental sujeto a tasa de entrada, más de 10 millones de euros. ¡Es una vergüenza, Sra. Consellera!

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Mire, Sr. Diéguez, usted le puede dar las vueltas que quiera y puede buscar los beneficios por donde usted quiera, esto se hace para dar unos beneficios a los ciudadanos, unos servicios que hasta ahora no tenía, y además se hace, también, para controlar posibles fraudes, para controlar suplantaciones de personalidad que se estaban dando...

(Remor de veus)

... -si les parece mal, lo dicen, que se controle el fraude en la sanidad pública, si les parece mal lo dicen. El DNI que ustedes tanta enseñan hoy también vale una tasa, también se cobra una tasa por el DNI, no sé si lo saben, también se cobra una tasa.

(Alguns aplaudiments)

Además, el artículo 2 de la Ley de cohesión y sanidad de la Ley de Sanidad, lo que dice es que el documento acreditativo para acceder a los servicios sanitarios es la tarjeta sanitaria, en ningún momento esta tarjeta se ha de soportar con el DNI, y para identificar a los pacientes vamos a poner una foto. Sí, Sr. Diéguez, es así, es así.

Y las tasas no son impuestos, y las tasas no suponen ningún beneficio para la administración, lo único que hacemos con la tasa es autofinanciar el coste de la tarjeta sanitaria, que dará nuevos servicios a los ciudadanos y que es una nueva tarjeta sanitaria.

Gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

17) RGE núm. 542/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a gravetat de la situació aeronàutica actual.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 542/12, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 420/12, relativa a gravetat de la situació aeronàutica actual, i la formula el Sr. Diputat Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. President, la fallida sobtada d'Spanair ha produït una pèrdua d'un 20% de les connexions que tenien les Illes Balears, per exemple totes les connexions de Menorca a Madrid, de fet totes les illes són afectades, però especialment Eivissa i Menorca.

Quines mesures prendrà el Govern per recuperar aquesta connectivitat tot l'any, no només en temporada alta? I quines mesures prendran per què els preus no puguin, cosa que ja passa en aquests moments?

A més, més de 2.000 treballadors han estat afectats a tot l'Estat, dels quals 240 tenien base a les Illes Balears, a això s'hi ha d'afegir tots aquells treballadors de Balears que varen ser destinats en el seu moment a l'aeroport de Barcelona. Quines mesures prendrà el Govern per a aquests treballadors i treballadores?

I sobretot, també, què farà el Govern del Partit Popular per a totes aquestes qüestions, el Govern del Partit Popular estatal?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Díaz i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President, i el primer, si em permet, manifestar la meva satisfacció per la seva prompta recuperació, per un aspecte extraordinari i una recuperació envejable, la meva felicitació.

Sr. Barceló, miri, el que li puc dir en primer lloc és tot el que s'ha fet ja per part d'aquest govern. De forma immediata es varen desplaçar a l'aeroport el director general de Salut i Consum i el director general de Ports, a fi de constatar de primer mà ai valorar la situació que es va produir amb aquesta decisió de l'aerolínia. Des de la Direcció General de Ports i Aeroports es va mantenir un contacte permanent amb tots els encarregats dels aeroports de Palma, Menorca i Eivissa, i directament amb els coordinadors de totes les operacions. Des de la Direcció General de Salut i Consum es varen a posar a disposició els mostradors d'atenció, tots els certificats i tots els impresos de reclamacions perquè es poguessin fer tots aquests procediments d'una manera immediata, els quals varen ser remesos després a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria, fins i tot jo, personalment, diàriament he estat en contacte amb la ministra de Foment, la Sra. Ana Pastor. Per tant, s'ha fet tot el possible i no li quedi cap dubte que farem tot el possible, no només per als nostres ciutadans, sinó també per als nostres interessos.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Vostè m'ha contactat la reacció immediata dels primers dies, res més faltaria que el Govern no hagués fet aquesta reacció immediata, però respecte del futur no m'ha aclarit gaire cosa. De fet, hi ha hagut una pregunta al Sr. Delgado, sobre la seva reunió amb la ministra de Foment i ha dit tot el que li va demanar el Sr. Delgado, molts de temes que ja són històrics i que cap govern de Madrid no ha resolt a les Illes Balears, hagi estat del PSOE o del PP, no ens ha dit el que li va dir la ministra.

I això ens preocupa; ens preocupa perquè en aquests moments la reducció de la connectivitat i la necessitat de reforçar el teixit aeronàutic són prioritàries per a les Illes Balears. De fet la declaració de servei públic entre Illes i península és més necessària que mai ara en aquests moments, i no bastarà, no bastarà; sap que la declaració de servei públic a Balears entre illes ja és insuficient i els preus són excessivament alts. La Cambra de Comerç ha dit que a més ara més que mai s'ha de reclamar la cogestió aeroportuària, però les notícies que vénen del Govern del Partit Popular a Madrid no són gaire encoratjadores.

En definitiva, per tant, ens agradaria saber exactament més endavant si totes aquestes qüestions es plantejaran seriosament per part del Govern de les Illes Balears i si el Govern del Partit Popular a Madrid en serà receptiu.

Per altra banda jo vull recordar que el tancament sobtat d'una empresa no pot ser mai model de res; ho dic per les paraules de la Sra. Moner, que va dir que el Principal s'hauria d'haver tancat com Spanair. Em pareix lamentable que el Partit Popular tenguí aquestes actituds i esper que no sigui un model per a vostès. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Barceló, miri, també el que s'ha fet i s'està fent és mantenir converses directament amb el Ministeri de Foment. S'ha aconseguit l'aplicació de les taxes de rescabot; s'ha convocat amb urgència la Mesa de transport aeri, que aquest mateix dijous a les 11 té lloc a la Conselleria de Turisme; s'estan mantenint converses a alts nivells per part del ministeri i la Direcció General d'Aviació Civil; s'ha tractat el tema a les federacions hoteleres de Mallorca, d'Eivissa i de Menorca. S'està presentant, i de fet va tenir una reunió precisament amb el Sr. Delgado, el nostre conseller de Turisme, amb la ministra, on se'ls ha demanat la revisió a la baixa de les tarifes, la universalització de les mateixes tarifes, s'ha donat trasllat de la petició que es declari l'obligació del servei públic, sobretot tenint en compte per a nosaltres la importància de Menorca i d'Eivissa, i evidentment de Formentera.

El que més em sorprèn, Sr. Barceló, és que vostè faci tot això i ha tengut quatre anys per demanar la declaració obligatòria de servei públic; ha tengut quatre anys i encara l'estam esperant, però, bé, no es preocupi que nosaltres defensarem el que vostès no han defensat i que ara critiquen.

(Petit aldarull a la sala)

Per altra banda demà mateix hi ha una reunió..., divendres hi ha una reunió directament amb la secretària general de Transports, la Sra. Carmen Librero, el director general d'Aviació Civil, Ángel Luis Arias.

Miri, a nosaltres sí que ens preocupa, i nosaltres farem feina directament, no de paraula sinó amb fets, directament a través del conseller i del nostre govern, i jo personalment; ens interessen els interessos dels ciutadans però especialment de Menorca, d'Eivissa i de Formentera. Per nosaltres no quedarà, ara li toca, a vostè, també demostrar-ho. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

II.18) Pregunta RGE núm. 441/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions estatutàries.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 441/12, relativa a inversions estatutàries, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President del Parlament, i benvingut a aquesta cambra.

Ja ha vist, Sr. Bauzá, que a nosaltres la repressió no ens farà tancar la boca, no ens la farà tancar.

(Remor de veus)

Avui hem pogut comprovar en aquest torn de preguntes una qüestió que a nosaltres ens preocupa moltíssim. Cert és que hi ha falta de doblers, cert és que hi ha una crisi econòmica molt greu i cert és que vostè només ha tirat una sortida endavant, que és treure les tisores, jo diria la serra mecànica, i començar a retallar en drets bàsics dels ciutadans: salut pública i educació pública, i no fer res per lluitar contra l'atur i per reactivar l'economia. Aquest ha estat el seu model.

Nosaltres li vàrem proposar que, a més d'això, pensi que podem intentar augmentar ingressos; li vàrem proposar un pla de com tenir 530 milions d'euros més cada any. D'aquests 530 milions d'euros, com? Fent pagar més als que més tenen i reclamant al Govern d'Espanya el que ens deu legalment.

Jo avui li vull demanar concretament quines propostes ha presentat el seu govern per realitzar les inversions estatutàries l'any 2011, que corresponen a una xifra de 400 milions d'euros.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia i moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, el primer que hem de fer és saber quin és el passat d'aquests darrers mesos. D'ençà que vàrem ocupar nosaltres la responsabilitat de govern vàrem mantenir diverses reunions amb la Secretaria d'Estat d'Hisenda del Ministeri d'Economia entre el mes de juliol i el mes de setembre de l'any 2011. Vàrem demanar una sol·licitud verbal de convocatòria de la comissió mixta d'Economia i Hisenda entre l'Estat i el Govern balear. No es va produir mai.

Davant aquesta negativa del ministeri, el dia 20 d'octubre de 2011 es va remetre un informe detallat de totes les nostres demandes i reclamacions; per una banda es reclamava que es firmassin els convenis per concretar aquestes inversions estatutàries a l'anterior govern i, per una altra banda, demanàvem el compliment de la sentència del Tribunal Superior del 8 de març de 2011 per demanar la devolució de 333,65 milions d'euros que aquesta comunitat va avançar, i que es va reconèixer amb aquesta sentència, amb la firma del conveni de carreteres. Això és el que vàrem fer el primer i no se'ns va escoltar. Gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, la disposició transitòria novena de l'Estatut d'Autonomia, punt 2, diu clarament que per fer front a aquest compromís de les inversions estatutàries del Govern d'Espanya cap a les Illes Balears, el Govern de les Illes Balears proposarà al Ministeri d'Hisenda els convenis oportuns. Jo li deman quins convenis ha presentat vostè a Madrid concretament durant els set mesos del seu govern, no que hagi demanat reunió... No, no, vostè tenia l'obligació de fer uns convenis, fer-los el seu govern, dur-los a Madrid, presentar-los i negociar-los, que és el que vàrem estar fent nosaltres durant quatre anys i cada any varen arribar els 400 milions d'euros.

Jo li deman concretament quins convenis ha presentat el seu govern, per a quins projectes concrets. Això és la pregunta que jo avui li demana. Perquè, Sr. Bauzá, sap què em tem, jo?, que vostè ha decidit retallar als ciutadans de les Illes Balears i no reclamar a Madrid allò que se'ns deu; em tem que vostè presideix un govern que quan dijous ens surten les xifres de l'EPA de 146.500 persones aturades a les Illes Balears, una xifra realment escandalosa, cap conseller del seu govern no surt a donar la cara i divendres se'n van d'excursió a Felanitx. Divendres a vespre ens surt el tancament d'Spanair i cap conseller no surt a donar la cara, no es forma un gabinet de crisi, que seria allò lògic i normal, i van a relaxar-se a Lluc. Em tem que vostè davant els problemes s'amaga, que no dona la cara i que no fan la feina com pertoca.

Per tant, president Bauzá, posi's les piles que hi ho mols de ciutadans al carrer que ho estan esperant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol

(Aldarull a la sala)

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, jo supòs que ara la culpa del tancament d'Spanair serà del Partit Popular, pel que jo veig.

(Remor de veus)

Pràcticament serà així. Supòs que també quan Spanair se'n va anar a Barcelona perquè el Sr. Zapatero va dir al Sr. Antich "això és per a Montilla", vostès ho varen defensar igual de bé que ho han defensat fins ara.

(Més remor de veus i petit aldarull a la sala)

I tots sabem que això va ser així.

Miri, la disposició transitòria també la conec, i diu que la mitja ha d'arribar en els pròxims set anys, d'igualtat, 400 milions, que és el que a nosaltres ens pertoca. Si no ho sap, senyora, em preocupa, em preocupa si no sap que això és així per molt que ho llegeixi. 300 milions en convenis signats i 100 milions..., perdó, en inversions directes de l'Estat 300, i 100 en convenis. Però si no ho sap realment estic preocupat.

Miri, supòs que defensarà igual de bé el seu conveni dels Serveis Ferroviaris, que és el que..., una declaració d'intencions que no va arribar mai. Igual, igual que els 240 milions del fons de competitivitat que estaven pressupostats i no varen arribar i que vostès no varen reclamar, supòs que tot va igual.

Però, miri, jo només li he de dir un parell de cosetes. No ens varen escoltar i no ens varen voler rebre, però en un mes li diré el que ja hem aconseguit: línia ICO per a totes les comunitats autònomes per a pagament de proveïdors; certesa de pagament de la liquidació definitiva del 2010 i l'any 2012; i ajornament de cinc anys més en les devolucions del 2008 i el 2009. En un mes. En quatre anys no varen fer res.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies.

(Aplaudiments)

III. Interpel·lació RGE núm. 4600/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política sociosanitària.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 4600/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política sociosanitària. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President. Som aquí per parlar de salut després de set mesos de gestió del Partit Popular, i podríem dir que el balanç no és bo, el balanç és controvertit i evidentment estam en una crisi econòmica que ja fa uns anys que dura, però el que percebem és que s'està qüestionant l'assistència sanitària pública, que tants d'anys ha costat aconseguir. Em referiré a una sèrie de coses per posar de relleu aquest tema.

El primer punt és la situació de l'atenció primària, una situació que no es bona, que ja es va anunciar i que ens preocupa a tots, els primers també els professionals. Ahir mateix els professionals de primària de Mallorca varen manifestar una vegada més, perquè primer li varen enviar una carta amb 600 signatures que encara no ha tengut ni resposta, que no volien perdre la seva identitat, que no volen una integració a nivell hospitalari, que estan preocupats per la manca de resposta a les seves peticions, que cerquen una solució consensuada, i el que és més greu és que aquest full de ruta que volen dur endavant, el projecte Ib-salut 2020, menysté el paper d'atenció primària i el fa desaparèixer. Pel camí van llevant persones, excel·lents professionals, que l'únic que fan és la seva feina. Jo estaria preocupat que el conjunt de professionals d'atenció primària no estigui content amb el que s'està fent en el seu àmbit.

El segon punt és un tema del qual ja hem parlat, i és el tema que vostès prenen una decisió d'eliminar activitat complementària, activitat concertada, una disminució d'activitat quirúrgica, quan ara més que mai tenim infraestructures i professionals, i ens trobam amb unes xifres de llista d'espera que mai no havien arribat a aquest punt. Fa un moment ho comentaven: 14.000 persones, més de 14.000 persones esperen una intervenció quirúrgica, més de 500 d'elles amb un termini superior als 180 dies, i vostè fa un moment ha dit que no es referia a patologies banals; idò repassi el comunicat que va fer la mateixa conselleria: més de 500 persones de més de 180 dies estaven pendents d'intervencions relacionades amb traumatologia per patologies banals -entre parèntesi, artrodesi de columna vertebral-; si això la conselleria no ho ha dit, que vengui qualcú i ho digui. Però la realitat és que hem arribat a un punt de deteriorament en un punt especial, que és la gestió de llistes d'espera, perquè això vol dir persones que tenen problemes de salut i esperen que siguin solucionats. Vostè sembla que deixa passar el temps, li és igual que es vulneri cada dia el decret de garanties de termini màxim de resposta en atenció sanitària. Cada dia que passa les llistes d'espera oficials estan pitjor.

Podríem parlar de retallades. Vostè ara mateix les ha negades. Va dir aquí, en seu parlamentària, l'octubre, que el que volien fer era prendre mesures que tenen per finalitat adaptar el sistema sanitari a una realitat econòmica, sense retallar cap prestació i sense retallar el manteniment de qualitat del sistema. Crec que ja és de coneixement generalitzat i de sensació del conjunt del ciutadans que això no és així. Ahir vàrem tenir una situació molt clara, que no és conjuntural, és fruit d'una evolució que s'està duent. Vostè diu que no hi ha retallades ni en recursos humans ni en serveis, però alguna cosa va passar ahir, per exemple, a Manacor. Si vostè pensa que els ciutadans de la comarca no es mereixen rebre atenció sanitària de qualitat, idò, miri, els professionals sanitaris no pensen el mateix. Si deixar un hospital que atén 150.000 persones, per exemple, sense radiòleg vostè ho considera correcte, idò, miri, els professionals consideren que no és una manera de fer feina per donar respostes de qualitat. Si es produeixen dimissions és perquè no es volen responsabilitzar de fer feina en aquestes condicions, que no permeten fer una feina de qualitat, i no ho dic jo, simplement estic llegint el que els professionals escriuen.

No es tracta de fer cap tipus de demagògia, del que es tracta és que hi ha uns ciutadans i uns professionals que veuen com s'estan modificant les condicions de feina i com s'està modificant la qualitat assistencial.

Això és un problema, i és una tristor que ahir els professionals de Manacor manifestassin que la feina de 15 anys de feina seva pareix que s'està tirant. Crec que és important fer determinats ajustaments, però evidentment no arribar al punt a què vostè està arribant, i ho sap d'una manera molt clara. Però estan tractant els temes sanitaris d'una manera molt poc rigorosa, amb arbitrariedad, i està patint el conjunt dels nostres ciutadans.

També vàrem denunciar el fet de com es pensava abordar el tema de la interrupció voluntària de l'embaràs, sense cap tipus de sensibilitat, i a hores d'ara encara no saben com han de solucionar aquest tema. Es va pactar amb associacions que no tenen res a veure amb l'àmbit professional ni sanitaris, no pacten cap tipus de circuit amb els seus propis professionals i en aquests moments estam encara sense atendre de manera adequada un problema de salut i un problema que requereix una màxima sensibilitat per part seva.

Fa un moment hem parlat d'un dret, el dret que té qualsevol ciutadà a rebre atenció sanitària; vostè dia que la targeta sanitària du molts avantatges, però jo crec que vostè qualche dia hauria d'anar a un centre de salut i veure que des de qualsevol punt assistencial es pot accedir a l'historial clínic de qualsevol persona. Per tant no posi impediments perquè la gent pugui rebre atenció sanitària.

Però parlant de drets ja va anul·lar la figura de la Defensora de l'usuari, i també pel camí ha deixat de banda importants drets que tenen els treballadors. Els treballadors avui en dia són discriminats i marginats per l'Ib-salut respecte als funcionaris, els empleats públics d'aquesta comunitat autònoma, i no diguem respecte a altres serveis de salut; ara han perdut drets econòmics quan estan de baixa.

Un problema de futur i de present que ja li hem comentat diverses vegades: què pensa fer per atendre la cronicitat que tenim a la nostra comunitat?, augment d'esperança de vida, patologia crònica, necessitat de serveis socio-sanitaris. Avui en dia en el principal hospital de la nostra comunitat autònoma tenim entre un 10 i un 15% de malalts que no han d'estar a un hospital d'aguts. Què pensa fer amb l'antic hospital de Son Dureta?, pensa esperar que el problema sigui més greu per cercar una solució a tot aquest àmbit socio-sanitari? Crec que vostè hauria de prendre ja la decisió d'afrontar un problema de manteniment d'atenció sanitària a la cronicitat.

Estam aquí amb una direcció erràtica que està anul·lant la decisió de molts de professionals; els professionals estan molt decebuts perquè cada dia es prenen decisions que van en contra d'allò pel que s'han format, que és atendre els ciutadans. Aquesta setmana ens hem assabentat dels problemes que tenen moltes persones que viuen entre nosaltres, persones que no tenen recursos, que vostès els han posat un problema i que fa que moltes persones en aquests moments tinguin problemes per rebre atenció sanitària si no paguen. Varen prometre excel·lència sanitària, i la realitat ens mostra, per desgràcia, una pèrdua espectacular de qualitat assistencial. Els ciutadans i les ciutadanes es mereixen respecte i atenció, especialment en tot el que fa referència a la seva salut.

Pareix que al PP, al Partit Popular, a vostè, Sra. Consellera, que va dir que no hi hauria retallades, la realitat els contradiu. El ciutadà ja sap perfectament que això no és així; els professionals sanitaris també. Si vostè i el seu partit no fan cas del que avui és un clam del conjunt de professionals, que són la veu i l'expressió dels ciutadans dins l'àmbit sanitari, crec que vostè hauria de fer un pensament perquè ni els ciutadans es deixaran enganar i els professionals saben quins instruments tenen en les seves mans per desenvolupar la seva feina.

La seva feina és donar assistència sanitària a qui té un problema de salut, però ho volen fer amb instruments i amb garantia i seguretat. Sembla que en aquest moment tot això està en qüestió.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Per part del Govern, té la paraula la consellera, Sra. Castro.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari Socialista havia presentat una interpel·lació sobre la política sociosanitària d'aquest govern i bé, fet com sempre -i avui durant aquest ple més que mai- una mostra de la seva poca responsabilitat i abusant de la benevolència d'aquesta presidència ha parlat només dos segons de política sociosanitària i ha fet un al·legat sobre la política sanitària d'aquest govern.

Podem parlar punt per punt dels temes que vostè ha tocat. Me n'alegro que ara es preocupi dels professionals, que vostè es preocupi tant de la sanitat, cosa que quan era conseller no feia i li volia -com deia- contestar els punts que ha tocat.

Atenció Primària, hem plantejat una integració d'atenció primària i atenció especialitzada per donar un millor servei als ciutadans i perquè el metge d'atenció primària tingui més protagonisme en el tractament del pacient perquè pensem que s'ha de fer d'una manera horitzontal, que els protocols han de ser horitzontals i que el metge d'Atenció Primària ha de formar part de l'atenció en primera persona i ha de ser el protagonista juntament amb el ciutadà.

Aquesta integració d'atenció primària comporta altres decisions com és la reducció del gabinet tècnic que hi havia a atenció primària, un gabinet format per metges d'atenció primària que es dedicaven a investigar i a estudiar i que històricament sempre eren els mateixos. El que s'ha fet és que, en aquests moments, set d'aquests metges han passat a la seva plaça de metge assistencial a reforçar i a cobrir places que estaven cobertes amb interins. El que es vol fer en un futur és que aquestes places del gabinet tècnic siguin ocupades rotatòriament per diferents metges per donar oportunitat a tots els metges d'atenció primària a poder dedicar un temps de la seva feina a la investigació i a l'estudi.

Quant a llistes d'espera, ja hem tingut avui una pregunta que crec que ha quedat prou contestada. Vostè sap perfectament la situació que va deixar, vostè sap perfectament que tota la partida que hi havia per concerts amb la privada se la va gastar per al trasllat a Son Espases. Vostè va gastar molts de sous per al trasllat de Son Espases quan no va voler escoltar ningú i va voler posar una data inamovible quan tothom li deia que el trasllat s'havia de retardar i es varen gastar molts de sous que durant aquests sis mesos no s'han tingut per derivar pacients a la privada i disminuir la llista d'espera, igual que no s'ha pogut pagar l'activitat extraordinària i s'ha augmentat l'activitat els matins.

Quant a Manacor, miri, és curiós que vostè parli de Manacor, 6 milions d'euros en contractacions irregulars; 43 milions d'euros de dèficit a l'hospital quan té un pressupost de 80, això és fallida, Sr. Thomàs; 15 milions d'euros compromesos en unes obres d'ampliació que no es podien pagar i que hem hagut d'aturar.

A Manacor aquesta és la situació que vostè va deixar i, què hem fet a Manacor? Idò, el que hem fet és que a la guàrdia de presència física dels especialistes de tarda i de nit, hi haurà 5 professionals menys, no s'ha tret el lloc de feina a ningú, simplement faran menys guàrdies. Queden a la guàrdia de presència física 15 professionals metges especialistes, 15.

Diu que no hi ha radiòleg, no, no hi ha radiòleg a la nit a Manacor, però sap que la radiografia es pot informar en minuts, per no dir segons, telemàticament amb el metge que està de guàrdia a Son Espases. Vostè el que fa és demagògia perquè això ho sap perfectament. Tampoc no hi ha radiòleg de guàrdia a Eivissa ni a Menorca i vostè ho sap i allà tenim el plus de la insularitat. Sap quants d'especialistes hi ha a Menorca de guàrdia a la nit? Idò n'hi ha sis. Crec que a Manacor, amb 15, i sense el greuge afegit de la insularitat queda completament cobert el servei d'urgències.

Així i tot, he de dir que com a professional a mi em sap molt de greu i m'agradaria no haver-ne de treure cap, de professional, de la guàrdia de presència física, però evidentment la situació en què ens trobam ens obliga a prendre mesures, mesures una mica agradables i mesures que desgraciadament s'han de prendre, per poder mantenir la sostenibilitat del sistema i per no retallar cap servei.

No es retalla cap servei a Manacor ni es treu cap lloc de feina ni es treu fora cap metge. Simplement hi ha metges que faran menys guàrdies, però queda el servei completament cobert amb 15 metges especialistes de guàrdia de presència física a la tarda i la nit.

Quant a Son Dureta, bé, aquí sí que ha parlat alguna cosa de sociosanitari, només ha parlat de Son Dureta, es veu que no existeix l'hospital Verge del Toro que vostè va tenir quatre anys tancat sense fer res, aquí no s'havia de fer res es veu, ni tampoc existeix l'hospital Can Misses que també ha de ser sociosanitari. Es veu que tampoc existeixen ni l'hospital General ni l'hospital Joan March que donen un servei sociosanitari als pacients i als ciutadans de Mallorca.

Crec que de moment està més que coberta l'assistència sociosanitària. A més hem obert una nova planta a l'hospital General, això es veu que no li interessa saber-ho tampoc, s'ha obert una nova planta de malalts sociosanitaris en aquest hospital sense cap cost nou de personal, simplement gestionat eficaçment els recursos que tenim, perquè com he dit abans en una resposta no es tracta de tenir més llits, sinó de gestionar-los eficientment.

Quant a l'atenció sociosanitària, evidentment és un dels temes centrals el debat sobre la sostenibilitat del sistema i és una prioritat i una necessitat per aquest govern potenciar-la -com li dic- perquè la població està més envellida i l'atenció sanitària s'ha de completar amb l'atenció a la dependència, els serveis socials i, evidentment, l'atenció sociosanitària.

És per això que aquest govern va unir en una sola conselleria les dues polítiques, la sanitària i la social, per poder facilitar més l'atenció integral i de fet, moltes comunitats autònomes, fins i tot el ministeri, també estan en aquesta línia d'integració.

El que volem fer en matèria sociosanitària -no sé si li interessa o no, perquè no n'ha parlat, però bé, si vol li ho explico-, el que volem fer és un estudi de situació i una anàlisi documentat que ens permeti prendre unes decisions objectives i progressivament durant tota la legislatura perquè... evitant la improvisació i sobretot la conjuntura política que hi havia fins ara, perquè li vull recordar que vostè a l'hospital General l'únic que va fer va ser acabar unes obres que va trobar començades i destruir, però literalment, destruir, si volen els puc ensenyar fotografies, els quiròfans que havia fet l'anterior govern del Partit Popular.

També elaborarem un marc jurídic i normatiu propi que és indispensable per crear estructures de coordinació en l'àmbit social i sanitari. Hem de reordenar els serveis existents. Com li deia, a l'hospital General i a l'hospital Joan March hi ha servei sociosanitari que en molts de casos no estan ben aprofitats, la mostra és que només arribar vàrem obrir una nova planta a l'hospital General, amb el mateix personal que hi havia a l'hospital.

S'ha d'incorporar una metodologia operativa per elaborar programes d'activitat protocol·litzats, unificar una porta d'entrada als serveis sociosanitaris per obtenir l'atenció idònia en cada cas i sobretot evitar molèsties als ciutadans que moltes vegades han d'anar d'un servei a un altre i d'una porta a una altra sense obtenir resposta.

El que volem és proporcionar les diferents alternatives de recursos sociosanitàries amb la possibilitat d'elecció per part de l'usuari i aconseguir la màxima satisfacció dels usuaris i de les famílies augmentant la percepció de seguretat i continuïtat que se'ls ofereix en l'atenció sociosanitària. En resum, és optimitzar l'eficàcia amb la gestió dels recursos.

El que volem és un model sociosanitari modern, innovador, amb un sistema organitzatiu integrat que no sigui ni exclouent ni exclusiu, obert i dinàmic i en constant evolució i sobretot que garanteixi el principi d'equitat, un model amb identitat pròpia que respecti sobretot el fet insular estructurat d'acord amb un sistema humà i humanitzador, facilitant l'aproximació dels recursos, prestacions i serveis als usuaris d'atenció sociosanitària.

Per això treballam, ja s'han fet reunions de feina, en l'elaboració d'un pla sociosanitari, elaboració d'un pla que evidentment no costarà sous a l'Administració com els plans que s'havien fet fins ara, serà un pla elaborat pel personal de la conselleria, tant d'ib-salut com de Serveis Socials com de GESMA. Una altra de les decisions és que GESMA s'absorbirà per part d'ib-salut, el seu personal i els seus serveis, i es millorarà així encara més la coordinació. Com deia, el que volem fer és un pla sociosanitari que reculli totes aquestes línies d'actuació.

Quant a Son Dureta, Sr. Thomàs, comprendrà que amb els serveis que tenim, millorant l'eficiència d'aquests serveis, almenys durant aquest any no es contempla cap acció per posar places sociosanitàries a l'Hospital de Son Dureta.

Quant a les persones sense recursos, ja és el sùmmum de la demagògia i de la irresponsabilitat que vostè digui això quan sap que mai no s'ha negat el dret a l'assistència urgent a ningú pel fet de no tenir sous. No s'ha negat l'assistència a ningú. El que es fa és que les persones estrangeres, igual que els espanyols, idò si no tenen la targeta sanitària o no tenen recursos, idò, en comptes d'una declaració jurada com fins ara, hauran d'aportar un paper d'Hisenda. Crec que sap perfectament, pot fer la demagògia que vulgui, que hi ha molta actuació fraudulenta en aquest aspecte i que hi ha persones que tenen recursos i firmen la declaració jurada i això és el que es vol evitar. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sra. Castro, em preocupa, em preocupa. Vull dir, avui, que basta llegir qualsevol diari per assabentar-se que el món de la sanitat està amotinat, vostè ni se n'assabenta, o no se n'assabenta o no se'n vol assabentar; fa un discurs de normalitat quan hi ha un estat d'alarma. Si no em vol creure a mi no em cregui, cregui, escolti els professionals, perquè coses que vostè diu dona la sensació que no sap el que passa a la conselleria i al Servei de Salut, que vostè no dirigeix.

Ha parlat d'atenció primària, quan fa un mes més de 600 professionals li varen dir per carta el que pensaven, que ara ha aconseguit el que no s'havia aconseguit mai, que tot el món d'atenció primària, col·legis professionals, organitzacions professionals, sindicats, li diguin que no estan d'acord amb això, i vostè tira pilotes fora. Jo, la veritat, és que hauria d'escoltar qualche cosa.

S'ha atrevit a dir que renunciar a excel·lents professionals del gabinet d'atenció primària és perquè duïen molts anys i ara els vol canviar, què és que pensa fer el mateix amb els metges dels hospitals? El cap de Cardiologia ara el canviarem perquè du molts i és una cosa rotatòria; escolti, fer coneixement dins una empresa no és fàcil, és qüestió d'anys, i renunciar a excel·lents professionals com hi havia en el gabinet és una absoluta irresponsabilitat.

Miri, vostè ha fitxat un senyor, president d'una associació de primària, el coordinador, ja no me'n record de com es diu, és l'única societat que no ha firmat aquest manifest ahir, vostè sabrà perquè el té.

Parla de Manacor, és que no som jo, són els professionals que diuen que modifica les seves condicions de feina i la qualitat assistencial.

Parla de doblers, sap quin pressupost tenia Manacor a l'any 2010? 67 milions. Sap quina liquidació? 74. Sap quin pressupost ha aprovat vostè, perquè hem de parlar de futur, no de passat? 60 milions. Sap què va dir ahir el gerent? Que pensa acabar el 2012 amb un dèficit de 12 milions. Vostès mateixos poden fer comptes.

I si vol que parlem d'àmbit sociosanitari, doncs clar que volem parlar d'àmbit sociosanitari, però si l'estudi ja el té fet, el Pla de serveis sociosanitaris del Servei de Salut fa un any i busques que està fet, té un pla de remodelació de Son Dureta per reordenar tot l'espai sociosanitari. Vostè considera que no és important i per tant vostè no ho fa. Però, Sra. Consellera, és que això és una necessitat, de vegades s'ha de fer qualche tipus d'inversió no només per gastar doblers, sinó per solucionar problemes, en aquest cas de salut. I evidentment, ja li he dit diverses vegades, té una oportunitat de futur de reordenar tot l'espai sociosanitari.

Però al final ens ha donat fins i tot la darrera mostra de què no coneix el que passa a casa seva, diu que no es nega l'assistència a ningú; es passegi pels centres de salut, parli amb treballadores socials, parli amb mediadores culturals, si continuen, parli amb pediatria i veurà els problemes que tenen, perquè és molt seriós que una embarassada no vagi als seus controls perquè li fan firmar un compromís de pagament, o perquè un nin no el duguin a veure el pediatre, i això passa. Si no em vol creure a mi, perquè sempre diu que jo dic coses que no són certes, se'n vagi al carrer, vagi al centre de salut, parli amb els professionals, parli, i li diran.

Vostè ha canviat una norma, hi ha molta gent que no pot aconseguir una declaració que no té recursos del seu país i vostès ho saben, i això produeix problemes de salut, on no hi havia un problema vostès l'han creat, i jo no m'invent res, són realitats que passen cada dia.

Jo li torn dir, es preocupi de quina és la seva responsabilitat, baixi dels núvols, conegui quins són els problemes, perquè si no em vol escoltar escolti els professionals i els ciutadans. Ningú assumeix el discurs que vostè fa, els professionals estan preocupats i els ciutadans ja saben que l'atenció sanitària que reben no és la mateixa que fa uns mesos.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Consellera, quan vostè vulgui.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Bé, molt breument, perquè crec que ja està tot contestat. Evidentment, d'atenció sociosanitària al Sr. Thomàs no li interessa parlar-ne, perquè llavors potser hauríem de parlar del milió d'euros que es va gastar en formació dels directius de GESMA, que feien atenció sociosanitària, directius que se n'han dut la seva formació amb ells, 1 milió d'euros gastats en formació. Com podríem parlar del que va costar el Pla estratègic Ben Atès, quasi 50.000 euros amb una empresa privada, o podem parlar del que va costar el Pla sociosanitari que diu sobre la utilització de Son Espases, 40.000 i busques d'euros. De tot això en podem parlar, però, clar, d'això no li interessa parlar-ne; a vostè li interessa parlar d'una sanitat amotinada, d'un estat d'alarma, és vostè un bon agitador, Sr. Thomàs, no sé si va ser un bon conseller i és un diputat, però és bon agitador, ...

(Alguns aplaudiments)

... i ahir va quedar ben demostrat i avui vostè continua, perquè això sí que és crear estat d'alarma, això sí que és crear alarmisme entre els ciutadans i posar la por als ciutadans, que no s'ho mereixen, Sr. Conseller, ja el van patir a vostè quatre anys, no es mereixen quatre anys més, és vostè un bon agitador, li repeteixo.

En el gabinet tècnic no es prescindeix de cap professional, els professionals aniran a fer feina al seu lloc de feina a atenció primària, aniran a fer medicina assistencial, no crec que això sigui prescindir de cap bon professional, tot el contrari, el que volem donar és una bona assistència sanitària als ciutadans, i queden prou professionals per fer coneixement, com vostè diu i com a vostè li agrada tant, queden prou professionals, el que passa és que n'hi ha uns quants que passaran a treballar a les consultes d'atenció primària, on tenen les seves places. No es treu ningú al carrer ni es prescindeix de ningú.

Quant a Son Dureta, miri, ja li he dit, Son Dureta en aquests moments no estam en condicions per fer obres aquest any a Son Dureta, ni a Verge del Toro, com vostè no va fer durant quatre anys. Durant quatre anys es va oblidar vostè del Verge del Toro, no semblava que li preocupés molt l'assistència socio sanitària a Menorca.

Quan la situació econòmica ens ho permeti, plantejarem si hi ha necessitat de nous llits socio sanitàris amb la reestructuració que es vol fer de l'hospital General i de l'hospital Joan March, com li estava dient. Evidentment en temps de crisi, idò en temps de crisi estam potenciant i fomentant l'estratègia de cures pal·liatives i les plantes de cures pal·liatives a l'hospital Joan March. Tot això s'està potenciant amb bons professionals i amb una implicació molt gran per part de la conselleria. No sé si a vostè no li agrada parlar del tema socio sanitari. A vostè li interessa parlar de l'estat d'alarma, de sanitat amotinada.

Miri, Sr. Conseller, s'està fent feina com li deia, com a professional puc patir veient moltes de les mesures que no ens queda més remei que prendre; però com a responsable de la sanitat, no tinc altre remei que prendre mesures excepcionals, com li deia abans, per poder mantenir l'assistència sanitària als ciutadans. Cap ciutadà no ha quedat sense atendre a urgències, li ho repeteixo. I com a responsable de la sanitat, he d'assegurar la sostenibilitat del sistema. I per desgràcia hi ha mesures que no m'agradaria haver de prendre, però ho he de fer. Però en cap cas no s'ha tret ningú al carrer, ni s'ha tret cap servei.

Es tracta que tots siguem corresponsables per sortir endavant d'aquesta situació tan difícil que ens ha tocat, a tots, no només a nosaltres, a totes les comunitats i a la resta d'Espanya. I tots hi hem de ser corresponsables, els professionals sanitaris, els gestors i jo crec que l'oposició podria com a mínim intentar-ho. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

IV. Moció RGE núm. 5800/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a serveis per a menors i joves en risc d'exclusió social, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3099/11.

Seguidament passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a la Moció RGE núm. 5800/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a serveis per a menors i joves en risc d'exclusió social, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3099/11. Per defensar aquesta iniciativa té la paraula la Sra. Josefina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Bon dia a tots i a totes. Gràcies, Sr. President. Efectivament, aquesta interpel·lació que es va produir el 7 de desembre en aquest parlament, pràcticament ja fa dos mesos, però pensam que té molta actualitat. Defensar una altra vegada els arguments ja presentats el 7 de desembre crec que és reiteratiu i passaré directament a cada una de les propostes.

Una de les propostes que nosaltres presentam en aquesta moció és que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a nomenar en el termini de 15 dies un director o directora de defensa dels drets del menor. Això ja des del mes d'octubre de l'any 2011 la consellera de Salut, Família i Benestar Social ens diu que es nomenarà aquest director o directora de defensa del menor i encara a data d'avui no està nomenat. Jo pensava francament que aquest punt l'hauria de retirar perquè es varen aprovar els pressuposts a finals de desembre i ja va quedar clar que hi havia una partida per al director o directora de defensa dels drets del menor i avui en el mes de febrer encara no tenim aquest nomenament. Ens deia que cercaven la persona més idònia. Jo insistesc que hi ha molts de professionals de la nostra comunitat autònoma de signe progressista o de signe conservador preparats per poder assumir aquestes funcions. Ens preocupa que a febrer encara no estigui nomenat aquest defensor del menor i ens sembla que és més una estratègia del Govern de les Illes Balears de retirar progressivament o no nomenar els òrgans independents i que són òrgans allà on els ciutadans se poden adreçar per defensar-se de l'administració, com és el defensor del menor, o com és el defensor del pacient que ja ha desaparegut.

I a més, en aquest moment pensam que és importantíssim aquesta figura del defensor del menor, com s'ha demostrat avui en el debat de les preguntes i a la interpel·lació de caràcter socio sanitari, que hi ha un 10% dels nostres menors, de menors de la nostra comunitat autònoma que no reben, Sra. Consellera, no reben una atenció sanitària normalitzada, no d'urgència, normalitzada. Faltaria més que en el segle XXI vengués una persona, un menor, un adult amb una necessitat d'operar d'apendicitis i el deixàssim a les portes de l'hospital! Faltaria més! Això atemptaria contra tots els convenis internacionals signats. Estam parlant d'atenció normalitzada sanitària, un 10% dels nostres menors en aquest moment no reben aquesta sanitària normalitzada. I no sols són immigrants, vostè ho ha dit, també és gent nascuda a l'Estat espanyol, per tant, ciutadans amb passaport espanyol no reben atenció normalitzada. Quan es va canviar la Llei de salut precisament per omplir o corregir aquest buit legal que suposava que pares i mares que es quedaven sense prestació econòmica de l'atur, no podien rebre atenció sanitària. I l'ib-salut, tan preocupat per aquests temes, en lloc de dedicar-se a altres temes que no són de prioritat, hauria d'enviar una circular explicant que tots els menors, totes les persones que tenguessin DNI, passaport o nacionalitat espanyola, tenen dret en aquest moment a l'atenció sanitària.

Insistesc, és un moment molt delicat per als nostres menors. Un 10% dels nostres menors no tenen atenció sanitària. Problemes a les escoles que afecten directament els menors, però mentrestant nosaltres no tenim defensor del menor.

Un altre dels punts és que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a resoldre la contractació dels vuit tècnics d'intervenció socioeducativa que realitzaven les seves funcions durant els cursos escolars 2009-2010 i està relacionats amb els instituts. Quasi ens hauríem d'autoesmenar en aquesta proposta, perquè jo encara amb bona voluntat vaig creure les seves paraules quan li vaig fer la interpel·lació, vostè em va dir: "Sra. Santiago, també vostè parlava del programa ESADI. Ja s'ha dit que no es retirarà cap d'aquests programes d'educació". Doncs una vegada aprovats els pressuposts aquí, altres programes com PROA i l'ESADI hi eren, 20 dies després el conseller d'Educació els retira. Vostès s'han carregat tota la política educativa inclusiva.

I després el conseller ens parla d'autoritat. L'autoritat s'aconsegueix de moltes maneres, però si el missatge del Govern cap a les escoles és retirem professors, o no substituïm els professors que estan de baixa, per exemple, és un missatge a la societat que aquests professors no són necessaris. És un missatge que no genera autoritat. Quan els deim públicament que fan poca feina o que consideram que hem d'augmentar el nombre d'hores perquè fan poca feina, també és una manera d'enviar a la societat un missatge de poca autoritat. Doncs tenim això, que el Govern de les Illes Balears s'impliqui en el manteniment d'aquests projectes de caràcter inclusiu de la nostra societat educativa.

El Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears perquè es mantenguin els convenis amb els consells insulars per a (...) dels menors que han estat víctimes d'abusos sexuals. Vostè a la interpel·lació em va dir que la unitat de tractament se mantendria, però a dues preguntes una en comissió i una en plenari demanant-li si aquests convenis amb els consells insulars es mantindrien, no vaig aconseguir que contestés. Va parlar de coordinació amb els consells insulars, però no de mantenir aquests convenis. Per tant, el Parlament de les Illes Balears ens agradaria que instàs el Govern perquè mantenguessin aquests convenis que permeten la contractació de cinc psicòlegs per valorar si hi ha nins o nines que han patit abusos sexual i ha de ser una de les prioritats.

El Parlament de les Illes Balears -és una altra de les proposades- insti el Govern de les Illes Balears a mantenir per la via que consideri oportuna, la prestació econòmica dirigida als joves extutelats que no tenen xarxa familiar. I aquesta ajuda econòmica es refereix a dues coses. Nosaltres ja sabem perquè vostè ho va dir en comissió pressupostària, que faria programes d'emancipació per als joves extutelats. No els va concretar, pensam que ara és prest, esperarem unes setmanes o uns mesos a demanar que concreti aquests programes d'extutelats, però nosaltres consideram que dins aquests programes d'emancipació per a joves extutelats, hi ha d'haver necessàriament una prestació econòmica. Aquesta prestació econòmica per als joves extutelats no pot estar lligada a la renda mínima d'inserció, perquè són problemàtiques absolutament diferents i el tractament ha de ser absolutament diferent.

Per tant, volem que aquesta prestació econòmica es mantengui. I volem també que la prestació econòmica que se donava als joves extutelats, en concret a deu, que ja són a pisos d'emancipació del Govern de les Illes Balears, puguin recuperar els doblers que tenien per a manutenció, per a alimentació. Des del mes d'octubre hi ha deu al·lots de 19 anys que estan a pisos d'emancipació del Govern de les Illes Balears que no reben doblers per alimentar-se. Això està passant a la nostra comunitat autònoma, i el Parlament no pot permetre que el Govern faci això. Aquests joves viuen de borses de menjar que els duen famílies amigues i d'un mercadet que varen fer els professionals del sector, sabent la situació en què es trobaven i dels doblers que varen treure cada setmana tenen una borsa amb aliments. Això està passant a la nostra comunitat autònoma. I això el Parlament no ho pot consentir, per tant, això s'ha d'aprovar. Tornin a donar-los els 50 euros. I si no els poden donar els 50 euros perquè la Sra. Directora de Menors va dir que era un problema comptable d'on encaixar aquests 50 euros, els dugui borses d'alimentació d'Es Pinaret, que vostè cada setmana compra aliments per als al·lots d'Es Pinaret. Enviï'ls una borsa, perquè els té sense menjar. Mengen gràcies a la solidaritat de famílies. Sra. Consellera, això està passant!

El Parlament de les Illes Balears insti el Govern a destinar una partida pressupostària durant l'any 2012 d'1.500.000 euros per a famílies amb dificultats econòmiques i per rebre aquestes ajudes tindran prioritats les famílies amb menors i seran per cobrir les necessitats bàsiques. Ho dèiem ja a la nostra interpel·lació, que depenent dels indicadors que es manegin, entre un 16 i un 22% de famílies de la nostra comunitat autònoma estan en una situació d'emergència i de vulnerabilitat. Les darreres dades de l'EPA la situen en un 26%. Les prioritats del Govern sens dubte han de ser lluitar contra l'atur, en això coincidim tots, el dèficit també ha de ser una de les prioritats de qualsevol govern, però també aconseguir que les nostres famílies tinguin les necessitats cobertes, almanco les d'aliments, també hauria de ser una necessitat d'aquest govern.

En els pressuposts que es varen aprovar en aquest Parlament, aquestes ajudes d'emergència no hi són. Nosaltres proposam que hi hagi 1.500.000 euros durant tot l'any, no és per treure'ls el mes de febrer, sinó que progressivament aquest 1.500.000 euros garanteixi que els ajuntaments i les ONG tinguin cobertes les xarxes d'alimentació que a la nostra comunitat autònoma existeixen, perquè en aquest moment cada vegada més famílies acudeixen a ONG, i aquestes ONG depenen de la voluntat i de la solidaritat de les famílies. I aquí ens convertim en un estat de beneficència, en un estat social quan intervé l'administració pública, quan el Govern i en aquest cas el Parlament a qui dirigim aquesta proposta diu que aquesta ha de ser una prioritat i s'hi destinaran doblers públics. I això converteix un estat social, 1.500.000 euros per cobrir les necessitats bàsiques.

I finalment, recollint les paraules que la mateixa consellera va comentar quan va ser interpellada en aquest sentit, demanam, com a Parlament instam el Govern que en un termini de tres mesos presenti una planificació dels centres i programes que durant aquesta legislatura té previst posar en funcionament per a menors que han complit mesures judicials. Va ser la mateixa consellera i aquí consten les seves paraules, que va dir que durant aquesta legislatura volien augmentar programes i volien augmentar, no va dir la paraula “centres”, però es referia centres, sobretot per a menors amb mesures judicials. Per tant, pensam que, comentant la importància que s’ha comentat avui de la transparència i la planificació, que el Govern presenti en un termini de tres mesos, pensam que és més raonable, més els set mesos que ja duiem de govern, perquè el Parlament conegui les intencions de creixement en aquest sector.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Intervenció per part del Grup Parlamentari Popular per defensar l’esmena RGE núm. 545/12. Té la paraula la Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Aquesta moció que presenta el Grup del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, constata una preocupació que tenim tots sobre les formes en què des del Govern i les polítiques públiques podem ajudar aquella població més vulnerable, que més està sofrint els nefastos efectes d’aquesta crisi, especialment els més febles i pel futur dels quals hem d’apostar de manera decidida. Més coneixent les darreres dades de la Xarxa europea contra la pobresa i que afirmen que un de cada quatre balears estava en risc de pobresa i d’exclusió social l’any 2010. Any en què es va incrementar en un 2% el nombre de ciutadans en aquesta situació respecte l’any anterior. Superant les Balears la mitjana nacional i situant-se com la setena comunitat.

El mateix estudi afirma de manera contundent, que les diferències entre les dades de 2009 i 2010 mostren un increment clar de la pobresa i de l’exclusió social i que les mesures i estratègies no han aconseguit frenar i menys encara disminuir. Per això destaca la necessitat d’escometre una profunda transformació a les polítiques socials a Espanya. És en aquest sentit en què sempre s’ha pronunciat aquest govern i el Grup Popular que li dóna suport. És necessari revisar les polítiques duites a terme fins ara. Mantenir les que aportin resultats i modificar aquelles que es considerin que es poden millorar.

Des del Partit Popular seguirem mostrant una preocupació per l’elevada taxa d’atur juvenil, no només a la nostra comunitat autònoma, sinó a l’Estat espanyol, perquè creim que la millor política d’integració, la millor política de normalització entre els joves és la incorporació al món laboral d’una manera estable. I el major risc d’exclusió social és la xacra de l’atur i que fa anys que s’ha instal·lat a tot l’Estat espanyol. Segons el darrer informe de l’OECD, Espanya és el país de la Unió Europea amb més joves inactius, amb un 26,3% de persones d’entre els 20 i 24 anys que ni estudien ni treballen, una situació en la que corren un major risc d’exclusió social. Aquesta xifra ha

augmentat considerablement des de 2007, quan Espanya enregistra un 17,2% dels anomenats “ni-ni”.

I és precisament en aquest sentit en què s’ha pronunciat el president del Govern d’Espanya, en el si de la trobada europea d’aquesta mateixa setmana, amb l’objectiu de tractar el tema de l’atur juvenil amb un grup d’experts a nivell europeu, com també utilitzar els fons europeus per implantar plans i estratègies que millorin la situació laboral dels nostres joves. I en aquest mateix sentit, instar les institucions competents s’han presentat diferents iniciatives en comissió per part del Grup Popular que han comptat amb el suport dels dos grups de l’oposició, amb l’objectiu de millorar la transició de la vida juvenil a la vida adulta, bé siguin mesures que fomentin la contractació, que millorin la formació professional, o que fomentin l’esperit emprenedor i l’alta ocupació entre els més joves.

Sé que vostès em diran que tot i aquestes mesures, sempre hi haurà una part de la població jove i menor que necessita una atenció especial per part de les administracions públiques. Hi estic totalment d’acord. El que passa, Sra. Santiago, és que la seva moció i la seva intervenció no aporten res de nou. No hi ha cap punt ni cap qüestió que no hagi una resposta clara, alguna en més d’una ocasió, en les diferents compareixences de la consellera, tant en ple com en comissió. Aquí hi ha un problema, Sra. Santiago, o vostè no escolta la consellera, o vostè no pot acceptar que sigui aquest govern el que ha aprovat el pressupost més social de la història, amb 3 de cada 4 euros destinats a serveis socials, educació i salut; o a vostè li interessa políticament seguir propagant aquest missatge de la confusió i la por, per intentar demostrar la falsedat que el Govern del Partit Popular no està al costat dels més febles.

Vostè no pot acceptar que un govern del Partit Popular aposti de manera decidida per les polítiques socials i que tot i les restriccions pressupostàries, hagi fet els esforços necessaris per estar al costat de qui més ho necessita. Vostè no pot acceptar que les coses es puguin gestionar d’una altra manera, que els ciutadans varen donar la confiança al Partit Popular, perquè hi ha una altra manera de fer les coses. I vostè no pot acceptar que amb l’herència que ens ha deixat, la feina de la consellera i del seu equip és més complicada que mai.

Podem passar punt per punt de la moció que avui presentem, però com li he dit, tots són punts repetitius. Per tant, no esperin altres respostes que les que ja li ha donat la consellera en totes les ocasions que li ha plantejat aquests mateixos punts i que avui tornen a plantejar exactament igual, no sé amb quin objectiu.

Votarem en contra del punt número 1. Vostè sap millor que jo que la figura d’un director o directora de defensa dels drets del menor, segons estipula la normativa vigent, ha de ser una persona independent i autònoma, per la transcendència d’aquest lloc. I vostè parla d’organismes independents? El Govern farà una elecció a consciència, no volem caure en els seus mateixos errors, de nomenar una persona que si bé tal vegada no tenia carnet polític, firmava manifestos i es presentava a actes públics com a representant de la seva formació, deixant en evidència la manca d’imparcialitat i independència i també una manca de respecte pel càrrec que ocupava.

En el punt número 2 es torna a plantejar la problemàtica del TISE, i li tornarem explicar. El TISE era, és un programa experimental que es finançava amb fons de sanitat i d'educació, experimental; per què no el van fer vostès definitiu? Per què el van deixar vostès sense fons? Per què ara vostès reclamen a aquest govern una qüestió que haguessin pogut arreglar i deixar assegurada?

El conseller d'Educació els ha manifestat en diverses ocasions la seva intenció de no retallar cap programa de suport en educació, i per això farà els esforços necessaris a fi que puguin arribar fons estatals que en permetin la seva continuïtat. Però no facin més demagògia amb un programa que vostès havien posat en perill la seva continuïtat.

El punt número 3 li votarem a favor, la consellera ja va anunciar el seu compromís de mantenir la col·laboració amb els consells insulars per a menors que hagin estat víctimes de delictes, ella els ho va dir i li tornam repetir nosaltres, sí, es mantendran els convenis.

Dins el punt número 4 hem presentat una esmena, una esmena que va en el mateix sentit que ja va anunciar la consellera a la interpel·lació, les ajudes a l'emancipació continuaran, però es gestionaran d'una altra manera: es presentarà una convocatòria de subvencions dins un programa marc per a joves extutelats. Les ajudes no seran només una prestació econòmica sinó un programa d'ajudes destinades a les entitats que gestionen els pisos. Però és que per a vostès aquestes ajudes tampoc no eren una prioritat, no era dins les seves prioritats pressupostàries, conti vostè que vostè va donar aquestes ajudes mentre rebia vostè mateixa una ajuda del Govern de Canàries, no era una prioritat pressupostària seva, Sra. Santiago.

És una altra manera de gestionar els recursos garantint l'objectiu final, que és facilitar l'emancipació i la integració social d'aquests joves, això per a nosaltres sí que és una prioritat, i per això esperam que acceptin la transacció del punt número 4.

En el punt número 5 ja es va manifestar també la intenció de la consellera de treballar amb grups de feina transversals, per tal de poder tractar les diferents problemàtiques de les famílies amb dificultats econòmiques. El que no farem serà comprometre els ajuntaments amb unes ajudes econòmiques si no hi ha disponibilitat pressupostària suficient. Farem el que es pugui fer, però no enganyarem ningú; el que no farem és el que van fer vostès, convoquen unes ajudes econòmiques urgents per a aquestes famílies a finals del 2010 i quan va arribar el nou govern del Partit Popular, el mes de juny del 2011, no hi havia pagat res, Sra. Consellera, no s'havia pagat ni un euro d'aquestes ajudes, el mateix de sempre.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Prometien ajudes, jugaven amb les expectatives dels ciutadans i les altres institucions, però, com sempre, s'oblidaven de pagar, aquestes eren les seves prioritats. Mentrestant, els ajuntaments sí havien avançat aquestes ajudes perquè poguessin arribar al destinatari i mentrestant els ajuntaments sí havien respost on vostès no responien; mentrestant vostès, una vegada més, havien ofegat econòmicament els ajuntaments, per pal·liar una manca de previsió i una manca de gestió econòmica.

El punt número 6 li votarem en contra. En aquests moments les polítiques de menors no necessiten més plans estratègics, necessiten accions; vostès van deixar un pla estratègic 2011-2014 per a la Fundació S'Estel, i també un pla estratègic de serveis socials, perquè si vostès van fer alguna cosa, que ningú no els podrà negar en aquests quatre anys, són plans, documents i estudis. Doncs, bé, ja els hem dit que no és l'estil d'aquest govern descartar la feina feta, que els ciutadans no volen que cada quatre anys es tiri tota la feina feta pel govern anterior i es comenci de zero, per això els seus plans no es descarten, es revisen i s'actualitzen, però es vol aprofitar tot el treball de planificació que es va dur a terme.

En conclusió, Sra. Santiago, les meves respostes han anat en la mateixa línia que les que li va donar la consellera, i si vostè torna a presentar una o mil vegades les mateixes preguntes n'obtindrà els mateixos resultats. Deixin fer feina al Govern que va treure la majoria a les urnes, deixin demostrar-los que les coses es poden fer d'una altra manera, deixin de banda la seva confusió intencionada i els seus estereotips, tot i que no ho vulguin admetre aquest govern és sensible als més febles, les persones més vulnerables i especialment els infants i els joves trobaran sempre el suport d'aquest govern, i així ho demostrin les prioritats pressupostàries per al 2012.

Ja hem vist al principi de la meua intervenció que les polítiques dutes a terme a molts d'indrets els darrers anys no han contribuït a pal·liar l'exclusió social, donin, doncs, una oportunitat a unes altres polítiques i col·laborin amb propostes en positiu perquè tots puguem fer front a un problema que ens preocupa per igual i que no deixa ningú indiferent.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per fixar la posició el Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Conxa Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Bé, seré breu i així podrà passar a defensar la moció la titular. Bé, aquesta moció constata que la consellera no ha pogut presentar, a set mesos que fa que hem començat aquesta legislatura, un pla, ni tan sols trimestral, per tal que puguem conèixer quines seran les seves vertaderes intencions. Ara per ara l'únic que tenim són sospites fonamentades en un pressupost social insuficient o retallat i en el silenci de la consellera.

Aquest govern ens acusa de només fer plans, estudis, informes que no serveixen per a res; dir que el pla estratègic és una eina i un recurs fonamental per al desenvolupament de l'estat del benestar de la nostra societat i que el Partit Popular ni fa plans, ni fa estudis, ni fa res, l'únic que fa és retallar el pressupost per equilibrar el dèficit.

Per tant, donarem suport a aquesta moció en tots els seus punts, començant pel primer que es refereix a l'Oficina de Defensa dels Drets del Menor. Respecte d'aquest punt, dir que un dels objectius d'aquesta oficina, precisament, és supervisar les administracions de la comunitat i les entitats privades que presten serveis als menors dins el territori de les Illes Balears, verificar el respecte als drets dels menors i orientar les seves actuacions envers la seva defensa, destacant entre tots l'elaboració de l'informe anual pel Consell de Govern que ha de remetre al Parlament.

L'executiu del Partit Popular va aprovar que la directora general de Menors assumís les competències com a directora de l'Oficina de Defensa dels Drets dels Menors, incomplint deliberadament, perquè així li hem dit moltes vegades a comissions i a compareixences, el reglament que regula el funcionament de l'oficina, que assenyalava que la persona designada com a director ha de ser una persona independent i no pot estar afiliada a un partit polític. Fet denunciat pels grups de l'oposició, sense que això hagi significat cap rectificació, ben el contrari, la Sra. Castro, el dia 20 de novembre, ho va ratificar contestant que de moment no hi ha cap persona específicament per a aquest tema i que, per això, assumeix les competències la directora general, però, en principi no s'ha nomenat ningú i que ja es nomenarà en el futur.

Som al futur, Sra. Castro, i de moment cap senyal indica la rectificació d'un nomenament que incompleix el decret que el regula. Per tant, ens trobam davant dos fets censurables respecte d'aquesta oficina i del seu funcionament: primer, nomenar una defensora afiliada al seu partit polític i, segon, nomenar una directora que comparteix les seves competències i el seu temps com a directora general, també, en el Govern, la qual cosa suposa que no té independència per avaluar el Govern del qual forma part. Per tant, no podem creure els informes que l'actual directora de l'Oficina del Menor ha de fer, Sra. Castro, vostè i la directora de l'oficina tenen credibilitat zero en aquest tema.

Respecte del segon punt, relatiu a resoldre la contractació de vuit tècnics d'intervenció socioeducativa, manifestar que aquests tècnics van en consonància amb moltes àrees i molts d'aspectes, però també van molt en consonància amb el que ha manifestat el conseller Bosch, d'Educació, per tal d'aconseguir respecte de la integració de l'alumnat en els seus centres educatius, per afavorir aprenentatges i per ensenyar als alumnes a gestionar situacions de conflictes i violència, també en una comunitat que té disparats els índexs de delinqüència juvenil. No hem d'esperar, com diu el Partit Popular, que arribin fons estatals per poder desenvolupar programes que intervenen dins la societat i dins l'educació, indicar que aquests TISE, aquests tècnics, treballen amb l'objectiu de millorar també la convivència i lluitar contra el fracàs escolar. Si vostès pensen que no contractar aquests tècnics significa estalviar i equilibrar el dèficit únicament, estan molt equivocats i anam abocats al fracàs com a societat.

Del tercer punt, mantenim, estam satisfets de la resposta que ha donat la diputada del Partit Popular dient i manifestant que, efectivament, es mantendran els convenis perquè es pugui continuar amb la unitat de valoració de les víctimes d'abusos sexuals d'infants que han estat abusats sexualment; trobam que aquesta és una tasca importantíssima perquè no tan sols estableixin protocols, s'han de continuar, però actuar en les famílies i en els menors, sinó que els informes derivats d'aquests valoradors o valoradores, en aquest cas, serveixen per ficar els abusadors a la presó. Per tant, no podem estalviar la despesa de personal que duen aquests tècnics de valoracions i hem de continuar amb aquest programa que es va iniciar ja l'any 2009 i que tan bons resultats ens ha dut.

Respecte de les ajudes dels joves tutelats, incidir en el que ha comentat la diputada Santiago i dir que realment els joves extutelats que són a pisos per arribar a la seva autonomia i independència per accedir a un món laboral o de formació, pateixen realment, no tenen aliments per poder subsistir el seu dia a dia. Però que això no és una situació aïllada, els menors de les Illes Balears sense recursos que no són tutelats i que no són a aquests pisos també tenen dificultats per poder tenir aliments, i ens hem assabentat que hi ha instituts de secundària que els professors donen aliments als menors que arriben cada dia sense haver berenat, perquè no tenen doblers per comprar aliments a ca seva, són els propis professors els que han detectat aquesta situació, perquè ara no reben les famílies recursos econòmics per fer front a la despesa d'aliments ni a la despesa d'habitatge ni a cap tipus de despesa.

Per tant, expressam la nostra preocupació en el sentit que siguin sensibles i que actuïn per poder donar doblers de butxaca i per a aliments a aquests joves, que aconseguixin i que lluiten per la seva inserció en aquesta societat.

Després, en el punt referent a destinar una partida pressupostària d'un milió i mig d'euros per a famílies amb dificultats econòmiques, dir que és una proposta que coincideix amb les nostres peticions, que no han estat acceptades mai però que han anat encaminades a dotar suficientment una partida destinada a les famílies en consideració a l'actual crisi econòmica.

Fa pocs dies s'han publicat també les dades de l'EPA, que indiquen que tenim 20.000 persones més desocupades, aquest augment dispara el 25,5% l'índex de pobresa dels nostres ciutadans, fet que posa en una situació de risc i en pobresa i en exclusió un de cada quatre ciutadans, superant la mínima estatal. Vostès no han volgut dur en els pressuposts una quantitat suficient per poder fer front a la renda mínima i saben que ja d'aquí a pocs mesos aquesta partida s'esgotarà, fet que suposarà que no podran atendre les demandes d'ajuda de les famílies.

Vostès pensaven capejar el temporal millorant el creixement econòmic amb les seves polítiques d'austeritat i el que fan és anar en la direcció contrària, retallen els serveis socials, congelen els salaris mínims, sense que aquestes mesures generin ocupació. El Govern no pot tancar els ulls a aquesta realitat, ha de reaccionar ràpidament i prendre ja la decisió de dotar amb més crèdit totes les partides d'ajuda a les famílies, perquè aquestes es troben ara en una situació d'emergència i no poden esperar que vostès comencin, iniciïn totes aquelles tramitacions per modificar els crèdits quan s'adonin que ja no hi ha ni un duro.

Respecte del cinquè punt de la moció, dir que a hores d'ara encara no sabem en quina situació es troben els programes destinats a menors que aconsegueixen mesures judicials. La consellera Castro a totes les seves compareixences a les comissions i a les preguntes que li hem fet sempre ens ha dit que es mantendran, però que s'ha d'anar amb cautela, que s'ho estan mirant, que s'ho estan revisant, que estam en una situació molt difícil, però mai no ens ha pogut concretar quins són els programes que es duran a terme.

Efectivament quan s'ha pogut concretar qualche programa se'ns ha dit que sí, com el TISE, i que després s'han llevat, però queden el programa MENA, queden els programes per a dones, queden els programes que tenen convenis amb l'IMFOF, queda el programa ALTER, queden tots els programes específics, els 34 programes específics que desenvolupen els centres d'Es Fusteret, Es Pinaret, el CIS i Es Mussol i volem saber amb quina situació queda realment l'alumnat que forma part i que rep els serveis i les prestacions derivats d'aquests programes.

Vull recordar que l'any passat varen ser 734 alumnes els que varen participar de tots aquests programes i que en la situació de crisi econòmica que vivim i patim actualment el sector més vulnerable són els joves, un dels sectors més vulnerables són els joves i els menors i és per això que volem que la consellera concreti, que el Partit Popular concreti, que el Govern concreti què pensen fer, quins plans de futur tenen per als menors de la nostra societat o sí, pel que nosaltres sospitam i pensam, aquests menors quedaran en una situació d'indefensió, en virtut i en benefici de l'equilibri del dèficit pressupostari. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. La Sra. Josefina Santiago té la paraula per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades, si és que vostè ho considera oportú.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies. Bé, en primer lloc donar les gràcies al Grup Socialista pel seu suport a aquesta moció.

A la representant del Grup Popular, per què presentam proposta? Doncs, per parlar, a un parlament es parla, es reflexiona; efectivament, es parla, es reflexiona, es fa una interpel·lació, es donen arguments, s'escolta la posició de l'altre i damunt aquesta interpel·lació es presenten propostes, efectivament. Vostè em diu, estam igual; idò, per què no s'ha nomenat el director de Defensa del Menor o la directora? Per què? Em doni un argument, no li estam demanant que nomeni un anarcosindicalista, estam demanant -sí, no, vostè diu, per això de la independència i tal-, estam demanant una persona que no estigui afiliada al Partit Popular, perquè en aquests moments o ho està fent una persona, en aquest cas la directora de Menors, que s'ha contradit la consellera en dues ocasions, però, o està firmant resolucions que no pot firmar, que són de ple dret, o no s'estan firmant resolucions que s'han d'estar firmant. Quin temps el Parlament consentirà que una conselleria incompleixi una llei si ho ha detectat, quin temps hem d'estar? Els pacti, digui que no són 15 dies, que sigui un mes, però quin temps el Parlament consentirà que una conselleria incompleixi una llei que ha aprovat aquest parlament i que ningú no té la intenció de derogar? M'ho digui; proposi si no són 15 dies, un mes, però per què no?

Fins que no s'acabi això, d'aquí a un mes li tornarem fer, li tornarem demanar, clar que sí, fins que s'acompleixi la llei, faltaria més!

A més, parlem de què parlem, parlem d'aigües, parlem de trens, parlem de menors, parlem de dependència, parlem del que sigui, vostès sempre tenen els mateixos arguments, no hi ha matisos a la seva argumentació, no hi ha matisos; carregar-se la feina feta per l'anterior govern, la crisi, però vostès són aquí per cercar solucions, cerquin solucions, i no en presenten cap ni fan cap proposta, només es carreguen la feina feta per l'altre, parlem del que parlem.

Vostès diuen que no n'aprovaran pràcticament cap, bé, la tercera, bé, nosaltres li volem agrair la tercera, i és una contestació en ferm, perquè jo sí que els llegesc, tenc la mania de llegir tots els documents que consider necessaris, si vostè llegeix el *Diari de Sessions* del Ple número 17, de la pàgina 106 a la 111, veurà que jo deman a la consellera si aquest conveni es mantindrà i ella em parla de la coordinació amb els consells, i avui hem tengut una resposta. Fantàstic. Idò això ho hagués pogut dir la consellera el dia 7 de desembre i ja no li haguéssim fet aquesta pregunta. Clar! Per què feim aquestes coses? Idò per això, per reflexionar, per parlar. Sembla que el tercer punt es farà.

Els altres punts vostè diu que considera que no són necessaris. Miri, el TISE era de caràcter experimental perquè efectivament nosaltres detectàvem necessitats, i això era una necessitat, i nosaltres, davant la situació econòmica i totes aquestes lleis que ens imposaven de l'Estat, cercàvem escletxes per poder posar programes en marxa, i aquesta experimentació era una escletxa que tenien totes les ordres que ens venien de l'Estat amb relació a reduir el dèficit per poder-ho fer, i vostès tenien l'oportunitat de fer-ho cinc anys més i no ho han volgut fer, no han volgut fer això ni altres coses, perquè vostès s'han carregat tots els programes d'escola inclusiva de la nostra

comunitat autònoma. Vostès consideren que només l'esforç individual és el que serveix per tenir una bona formació, i ho escoltam quan parlam avui d'aquest decret, que només es parla d'autoritat.

Efectivament l'esforç personal és fonamental, és fonamental per poder promocionar-se personalment, socialment i educacionalment, però no tothom, no tots els menors estan en les mateixes condicions. Espais tan senzills com per exemple poder estudiar a ca seva; hi ha menors que tenen espai per estudiar a ca seva i hi ha menors que no tenen espai, que han d'anar a les biblioteques que vostès estan tancant perquè no poden estudiar a ca seva; hi ha famílies que saben promocionar l'estudi i hi ha famílies que no saben promocionar l'estudi perquè hi ha desigualtats socials, i aquests programes servien per compensar aquestes desigualtats socials, i vostès se'ls estan carregant. El TISE era un d'aquests. No és només l'esforç individual; i tant, que és important l'esforç individual, per molt bones escoles que tinguem si no hi ha esforç individual no serviran de res, però amb l'esforç individual, si no hi ha bones escoles i si no hi ha programes que compensin l'educació, compensin les desigualtats socials, no aconseguirem que els al·lots es puguin promocionar.

Vostès no ho volen fer? Idò endavant, *la ley del más fuerte*. El Sr. Conseller Aguiló, que és un gran liberal, pot aplicar això al mercat quan es parla d'altres temes, però quan parlam de persones és *la ley del más fuerte*; qui tenguí les condicions en sortirà (...), qui no les tenguí, idò que s'arregli.

Bé, que no aprovin el punt cinquè, que 1.500.000 euros serveixin per donar cobertura a les necessitats bàsiques de la població, que el Parlament a una proposició no de llei insti el Govern a fer l'esforç, el Govern ho podrà fer o no ho podrà fer, però que insti perquè les necessitats bàsiques de la població siguin mínimament cobertes, que un parlament democràtic no pugui instar el Govern a fer això és quasi vergonyós, perquè no és una llei, estam fent una proposició no de llei, que després si ho poden fer o no ho poden fer ja ens en donaran comptes, però li feim la reflexió que cobrir les necessitats bàsiques de la població, l'alimentació, és una de les tasques prioritàries.

Efectivament l'any 2010 nosaltres vàrem fer aquests convenis i segurament no es varen pagar, però no és un problema polític. Vostès és que, qualsevol discussió política, la duen a un tema de comptabilitat. El 2009 es va fer el mateix programa, i el 2010 tots aquests ajuntaments varen repetir, varen repetir. Segurament la consellera sap que en aquests moments està pagant ajudes econòmiques de dependència i encara no té el conveni amb l'Estat, però l'està pagant perquè sap que amb aquest conveni en qualque moment li vendran els doblers. Funcionam així a l'administració pública, firmam un conveni que potser es paga al cap d'un any, però aquest conveni signat va permetre als ajuntaments que el seu interventor autoritzàs a donar ajudes a les famílies, miri per on...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, per favor, vagi acabant.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

...però ara no es pot fer.

I després llegeixi. Quan dic jo que es faci un pla estratègic? "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern que en un termini de tres mesos presenti una planificació dels centres". No parl de pla estratègic, una planificació dels centres que la Sra. Consellera va dir que tenien al cap. Idò li deim: "Escolti, a un país democràtic allò normal és que un govern doni comptes de les seves intencions i de les seves actuacions en el Parlament; faci-ho". Vostès consideren que tampoc. Idò res, podem tancar el Parlament, quasi. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

De res, Sra. Santiago. Jo li pregaria, abans d'anar-se'n, ja que és aquí...

(*Alguns aplaudiments*)

...si em diu si en el punt número 4 accepta la transacció que li ha fet el Grup Popular.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

No.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Bé, el punt tercer s'accepta per unanimitat i passam a votar la resta. Estan d'acord tots? Bé, idò, senyores i senyors diputats, passam a votar.

33 vots en contra, 22 a favor, cap abstenció, per la qual cosa la moció 5800/11 queda rebutjada.

V. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret llei pel qual s'estableix el règim sancionador en diverses matèries en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears i es fixen mesures administratives urgents en matèria de joc.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que és el debat i la votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei pel qual s'estableix el règim sancionador en diverses matèries en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears i es fixen mesures administratives urgents en matèria de joc.

Intervenció per part del Govern del Sr. Vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, senyors i senyores diputats, en primer lloc voldria dir els motius pels quals es tramita aquesta norma com a decret llei, que són la impossibilitat de regular el règim sancionador a la Llei de pressupostos i que s'ha qüestionat la constitucionalitat de la Llei d'acompanyament. Per altra banda, l'adequació ràpida de les infraccions i sancions que es regulen és necessària per salvaguardar l'interès general incentivant les conductes correctes. Això ens ha duit a considerar necessari actualitzar el règim sancionador en matèria d'indústria, joc i consum per la via d'urgència.

Pel que fa al règim sancionador en matèria d'indústria, la Llei 25/2009 va afegir dues noves infraccions greus a la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, la llei estatal aplicable a la comunitat autònoma. La introducció d'aquests dos nous tipus d'infracció és insuficient per a la consecució d'un règim sancionador consolidat que arribi a tots els incompliments de la normativa en matèria d'indústria, particularment pel que fa a determinades conductes constitutives d'incompliment normatiu de naturalesa merament formal o procedimental, o que no comporten perill o dany greu per a les persones, les coses o el medi ambient, i que en bona lògica han d'implicar infraccions de caràcter lleu.

Pel que fa el règim sancionador en matèria de joc, la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, llei estatal, ha derogat la Llei 34/1987, de 26 de desembre, de potestat sancionadora de l'administració pública en matèria de jocs de sort, envit o atzar, i ha introduït un nou règim sancionador en el marc de la competència estatal en aquesta matèria. D'aquesta manera, i davant els dubtes i la inseguretat jurídica que pot suposar l'aplicació supletòria d'aquest règim sancionador estatal, cal establir un règim sancionador propi a fi de no caure en un buit normatiu que dificulta o impossibilita la percepció dels fets constitutius d'infracció administrativa en aquest sector d'activitat.

Finalment, i pel que fa al règim sancionador en matèria de consum, cal actualitzar les quanties corresponents a les sancions que va fixar inicialment la Llei 1/1998, de 10 de març, de l'estatut dels consumidors i usuaris de la comunitat autònoma de les Illes Balears, clarament desfasada en l'actualitat, a fi que compleixi efectivament amb la seva funció preventiva i punitiva.

En aquest darrer sentit el cert és que hi ha una íntima connexió entre la tipificació de la infracció i la qualificació de la sanció, sempre respectant el principi de proporcionalitat i guardant la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció que s'ha d'imposar.

D'aquest context, i de la mateixa manera que fa l'Estat en el seu àmbit competencial, s'ha considerat convenient traslladar a l'àmbit de les sancions greus en aquesta matèria de consum la regla que la Llei 1/1998 fixava únicament per a les sancions molt greus, constituint la possibilitat d'incrementar la quantia de les sancions fins arribar al quintuple del valor dels productes o serveis objecte de la infracció, de manera que la comissió de la infracció no resulti més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de la norma infringida.

Paral·lelament, i mitjançant l'aportació del Decret llei i allò que fa referència a l'adopció de mesures administratives urgents en l'àmbit propi del sector del joc, s'ha d'assenyalar que, atenent el marc jurídic estatal vigent aplicable a la instal·lació de màquines, terminals o equips de joc i concessió d'autoritzacions d'activitat de joc, la comunitat autònoma de les Illes Balears té la necessitat urgent d'establir un règim jurídic propi que doni cobertura al règim d'autoritzacions de les activitats reservades en els locals d'hostaleria i a l'exercici de les activitats no reservades pel que fa a l'obertura d'establiments presencials específics.

En definitiva, es tracta de posar-nos al dia en matèria sancionadora per salvaguardar l'interès general, que constitueix la primera obligació de tot govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

Intervindrà ara, per aquest ordre, el Grup Parlamentari Popular per un torn de quinze minuts, i té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament avui duim a la consideració d'aquest plenari la validació del Decret llei 7/2011, un decret llei que l'únic que pretén és aclarir, posar ordre i actualitzar el règim sancionador en tres temes, en tres temes sobre els quals la nostra comunitat té competències exclusives, és a dir, en matèria d'indústria, en matèria de joc i en matèria de defensa dels consumidors, i aquest decret té tres articles, un per a cada qüestió modificada.

Ja ho ha dit molt bé el vicepresident, i també vénen exposats a l'exposició de motius -valgui la redundància-, els motius pels quals es presenta aquest decret llei, i és que, per exemple en matèria d'indústria, hi ha hagut una sèrie de modificacions legislatives a nivell estatal; en aquest sentit -ja ho explica molt bé el decret- la Llei 25/2009, de 22 de desembre, va modificar la Llei 21/1992 afegint dues noves infraccions greus i, clar, des del nostre punt de vista considerem que aquesta modificació no és suficient, i entenem que el règim sancionador resultant no té en compte tots els incompliments de la normativa en matèria d'indústria, especialment pel que fa referència a aspectes més formals o procedimentals, o a qüestions que no comporten perill o danys greus a les persones o al medi ambient. I sobretot si tenim en compte que la sentència del Tribunal Constitucional 162/2008 va declarar nul i inconstitucional l'article 31.3.a) de la Llei 21/1992 -perdonin-me, però açò, clar, són qüestions molt tècniques-, que fa referència a les infraccions lleus, clar, queda en certa manera una espècie de buit legal que requereix que aquesta comunitat estableixi les accions que es poden considerar com a infraccions lleus, i açò és el que fa precisament aquest decret en el seu primer article, establir les accions que es consideren infraccions lleus, cosa que no ve reflectida a la llei de nivell estatal.

En matèria de joc també hi ha hagut una sèrie de modificacions legislatives, i veim com la Llei 13/2011, de 27 de maig, que regulava el joc, va derogar la Llei 34/1987, que era la que fins en aquell moment regulava aquesta qüestió i que establia el règim sancionador en matèria de jocs d'atzar, que era el que s'aplicava a les Illes Balears. Clar, una volta queda derogada aquesta llei, i veient com el contingut de la nova llei fa referència bàsicament només a règim sancionador a nivell de l'àmbit estatal, es per açò que evidentment es crea també una situació ambigua que també s'ha d'aclarir, i per tant aquest decret llei ve a posar ordre en aquesta situació de buit legal i aplica una sèrie de criteris en qüestió sancionadora en matèria de joc que no vénen reflectits a la llei nova, que només regula a nivell estatal.

També en matèria de joc es fa necessari que aquesta comunitat tengui un règim jurídic propi, sobretot pel que fa referència a instal·lació de màquines, terminals o equips de joc, i a la concessió d'autoritzacions d'activitats de joc. Per tant era urgent posar en marxa la legislació pròpia quant a règim d'autoritzacions de les activitats reservades a locals d'hoteleria, i a l'exercici de les activitats no reservades pel que fa a l'obertura d'establiments presencials específics.

I per últim l'article 3 fa referència a matèria de consum, de defensa dels consumidors, i el que fa bàsicament és actualitzar les sancions en aquesta matèria. Hem de pensar que fins en aquest moment s'aplicava la Llei 1/1998, i les sancions encara anaven en pessetes; per tant era lògic que es produís aquesta actualització. Així per exemple les faltes, les multes lleus passen..., que eren fins ara de fins a 500.000 pessetes, ara passen a un màxim de 6.000 euros; les infraccions considerades greus, que abans anaven de 500.001 pessetes fins a 2,5 milions de pessetes, ara passen a ser de 6.001 euros a 24.000 euros; i les infraccions molt greus passen de 2.500.001 pessetes fins als 100 milions de pessetes, i ara seran de 24.001 euros fins a 660.000 euros. És una actualització que també convé que la normativa que s'aplica estigui ja en euros. I també hi ha hagut una petita modificació, i és que a les infraccions greus -i aquesta és la novetat- també es pugui arribar fins a cinc vegades el valor dels productes o serveis objecte de la infracció.

Repetesc, es tracta d'un decret llei que aclareix, que posa ordre i actualitza la regulació sancionadora en matèria d'indústria, de joc i de defensa del consumidor, qüestions molt tècniques que poc tenen a veure amb el debat polític però que convé posar-ho... Evidentment s'ha d'aprovar mitjançant un decret llei i que, bé, a partir d'ara ja -repetesc- s'iniciarà com a projecte de llei. Tenguin en compte que amb açò es podran presentar esmenes a aquest decret llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Ara intervendran els grups parlamentaris en torn en contra. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc vull posar de manifest, com és una obvietat, que ens trobam aquí davant el Decret Llei 7/2011, que no vol dir altra cosa que en set mesos el Govern del Sr. Bauzá haurà aprovat 7 decrets llei; és a dir, que si continua aquesta proporció al final de la legislatura s'hauran aprovat potser 48 decrets llei però llei ordinària cap ni una.

Per altra banda he de dir que també és injustificable que el Govern porti aquí al Parlament un nou decret llei el contingut del qual no té la més mínima urgència, i per tant no reuneix cap dels requisits establerts ni a l'article 49.1 de l'Estatut d'Autonomia ni a l'article 86 de la Constitució Espanyola.

A l'exposició de motius, que aquí molt bé ens ha llegit el Sr. Vicepresident, es justifica o s'intenta justificar aquesta urgent necessitat per les modificacions de la normativa estatal, per una banda en matèria d'activitats de servei o indústria, concretament la normativa que és de l'any 2009, la Llei 25/2009, de 22 de desembre, que modificava diverses lleis per a la seva adaptació a la llei sobre el lliure accés a les activitats de servei i el seu exercici, que va afegir, com ha dit el conseller, dues noves infraccions greus a la llei de l'any 92, la Llei d'indústria. És a dir, que una llei estatal de l'any 2009 ara ens provoca una urgent necessitat a través d'aquest decret llei, com dic del tot injustificable.

I la segona modificació, estatal, per dir-ho d'alguna manera, aquesta sí més recent, és la Llei 23/2011, de 27 de maig, la Llei de joc, que com dic es va aprovar recentment, concretament el mes de maig de l'any passat, i que ha derogat la llei de potestat sancionadora de l'any 87 que en matèria de joc aplicava la nostra comunitat autònoma, i concretament ha introduït un nou règim sancionador en el marc de la competència estatal en aquesta matèria, o així sembla ser que ho interpreta el Govern perquè, segons el Govern, això provoca dubtes jurídics de si era aplicable la normativa estatal de forma supletòria davant el buit legal autonòmic. Sense perjudici, que a mi em sembla més que discutible aquesta interpretació, però que tampoc no ho negaré categòricament, el que no és justificable és portar-ho al Parlament com un decret llei quan el Govern, en aquests moments, té un projecte de llei des de l'anterior legislatura, un projecte de llei de joc, respecte de la matèria de joc que regula aquest decret llei, com dic, el Govern té un projecte, un esborrany de projecte de llei de joc pendent de revisar que, des del nostre punt de vista, el que s'hauria d'haver fet és portar-ho al Parlament com una llei ordinària i si no els agradava l'esborrany que s'han trobat, que és bastant tècnic per cert, haver canviat allò que trobassin convenient i, com dic, portar-ho al Parlament com un projecte de llei seguint la tramitació ordinària.

Però, menys urgent encara, que no vol dir que innecessari, veim el contingut de les disposicions addicionals d'aquest decret llei tant la primera, sobre el règim aplicable a la instal·lació de màquines, terminals o equips de joc, i de la disposició addicional segona, sobre el règim d'autoritzacions d'establiments de jocs.

Repetesc, quina urgència, quina situació extraordinària es produeix en aquest moment per aprovar aquest decret llei? Cap ni una. Però com que ja en porten set de decrets lleis en set mesos el que hauria de ser una excepcionalitat en el Govern del Partit Popular s'ha convertit en la norma habitual. Creim que això és perillós, però sobretot vulnera l'Estatut i la Constitució. A més, si aquest decret llei el posam en relació amb l'anterior decret llei aprovat en aquest parlament, és a dir, el Decret Llei 6/2011, que el vàrem aprovar aquí el dia 22 de desembre després dels pressuposts, la cosa encara es complica més, i és que la generositat, per dir-ho finament, o la permissivitat d'aquest govern amb el sector del joc ens sembla que en aquests moments de crisi és del tot incompreensible.

Resulta que el desembre, fa ara un mes i mig, ja ens digueren que era urgentíssim i varen aprovar amb aquell decret llei número 6 varen aprovar unes taxes del sector del joc que rebaixaren en més d'un 20% de les seves previsions inicials a través d'una correcció d'errors. És a dir, que aproven un decret llei, el 6/2011, pel Consell de Govern perquè era urgentíssim per regular unes taxes de joc que acaben rebaixant espectacularment a través d'una rectificació d'errors materials. Resumidament l'error consistia en rebaixar un 20% les taxes de les màquines tipus B o escurabutxaques. Crida més l'atenció que en un moment de crisi econòmica com l'actual on es fa necessari incrementar els ingressos de la comunitat el Govern sigui tan generós rebaixant taxes a un sector i, per altra banda, apujant impostos a les classes mitjanes o fent pagar 10 euros per una targeta sanitària o directament deixar instituts sense calefacció.

Però entrem en el contingut d'aquest decret llei 7/2011. L'article 1 regula les infraccions lleus en matèria d'indústria, i aquí ja se n'ha parlat. Aquesta és l'extraordinària urgència i necessitat de la meitat del decret llei que es porta aquí a aprovació, regular el que són unes infraccions lleus en matèria d'indústria. Repetesc, no deim que no s'hagi de regular, el que deim és que aquesta no és la forma de fer-ho. L'article 2 de les normes sancionadores en matèria de joc, i és aquí on més crida l'atenció la diferència que hi ha entre la normativa estatal recollida en la nova llei de joc que és de maig de 2011, com he dit abans, i aquesta generosa regulació que fa el Govern del Partit Popular amb les normes sancionadores en matèria de joc; i dic generosa perquè mentre la normativa estatal estableix que una sanció lleu pot comportar una multa fins a 100.000 euros resulta que aquí la normativa autonòmica que se'ns proposa és d'una multa de fins a 6.000 euros. Amb la normativa estatal, la Llei de joc de maig de 2011, una infracció greu comporta una multa d'entre 100.000 euros i un milió d'euros així com la suspensió de l'activitat per sis mesos. A la normativa que aquí se'ns proposa a través d'un decret llei la multa oscil·la entre 6.000 i 60.000 euros.

Les infraccions molt greus estan sancionades per la llei de joc estatal amb multes d'un milió d'euros fins a 50 milions d'euros i poden suposar la pèrdua del títol habilitant i de la inhabilitació. En canvi, en el cas autonòmic, on aquí se'ns proposa l'aprovació d'aquest decret llei, una infracció es penalitzaria amb una multa entre 60.000 i 600.000 euros. És a dir, que el Govern del Sr. Bauzá rebaixa les multes al sector del joc respecte de la normativa estatal de tal forma que aquí les multes suposaran una dècima part de les multes estatals. I el mateix passa amb les prescripcions de les infraccions, a les Illes Balears es proposa la meitat de temps respecte de l'Estat per a la prescripció de les infraccions.

Per últim, quant a les disposicions addicionals no entenem que es faci un decret llei per dir, com diu una de les disposicions addicionals, que únicament es poden instal·lar en els establiments d'hostaleria, sales de joc, bingos, casinos o locals presencials l'activitat principal dels quals sigui aliena a la comercialització de jocs, les màquines, els terminals o els equips de jocs previstos en la normativa reglamentària de la CAIB, o per dir, com fa una altra de les disposicions addicionals, que no es pot autoritzar l'obertura de locals presencials l'activitat principal dels quals sigui l'explotació de jocs en l'àmbit de les activitats de joc no reservades de competència estatal fins que no se'n reguli el règim d'autorització mitjançant una disposició administració de caràcter general. O, la darrera disposició addicional, la tercera, que diu que els únics informes preceptius i vinculants necessaris per a la instal·lació, l'obertura o el funcionament de tot tipus d'activitat de joc són els que expressament estableixi la normativa autonòmica pròpia sobre la matèria.

Sr. Vicepresident, sincerament, vostè creu que per dir això feia falta un decret llei?

I per últim, probablement ha estat que no he estat jo capaç d'entendre l'abast o el contingut de la disposició final primera i per això li pregunt expressament, Sr. Vicepresident, si m'ho pot aclarir. Quan diu la disposició final primera que queda sense efecte en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears l'apartat 2, norma primera de la lletra b) del real decret de l'any 95 que ens traspasava les competències en matèria de casinos, jocs i apostes de l'Estat a la comunitat autònoma; i si ens anam a aquest apartat el que deixam sense efecte és la coordinació entre l'Administració de l'Estat i la comunitat autònoma de les Illes Balears, concretament amb el Ministeri de Justícia, que havia d'informar fins ara amb caràcter preceptiu i vinculant els expedients d'autoritzacions administratives referides a tots aquests establiments en matèria de joc. Potser jo ho he interpretat malament, segurament és així, perquè des del meu punt de vista de cap manera la comunitat autònoma no pot deixar sense efecte una de les competències que són de l'Estat com és la coordinació entre les dues administracions, en aquest cas en matèria de joc, sense perjudici de la resta del contingut del real decret de traspàs de competències.

En conclusió, un incompreensible decret llei que, com he dit al principi, vulnera l'Estatut i la Constitució, ja que no existeix cap urgent ni extraordinària necessitat i quant al fons jo crec que ni tan sols un projecte de llei sol justificaria aquesta llei amb tres articles i unes disposicions addicionals. Com deia, Sr. Vicepresident, creim que el més adient seria presentar, perquè no hi ha cap urgència pel que respecta al tema del joc, una llei del joc, que vostè en té l'esborrany, allò que no li agrada ho canviï i ho presenti aquí en el Parlament, com deia, com un projecte de llei on tots els grups hi puguin participar amb normalitat i no tapar forats a través de decrets lleis, com hem vist en aquests set mesos de govern del Partit Popular que ens porta un decret llei per mes, perquè entenem que aquesta no és la forma ni de governar ni de legislar.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Costa. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, senyores i senyors diputats, ara que estam en aquesta època de funcionar a toc de decret també ens hauríem de demanar per què i el perquè d'alguns decrets lleis. Des que va prendre possessió el Govern en duim set, ho han dit abans, i surt una mitjana d'un per mes, la mitjana és bona, un decret llei per mes, no sé si funcionar a base de decrets lleis perquè sempre queda millor decretar per a segons qui que governar o perquè també és ver que alguns bàsicament el president havia dit que no s'havien de fer massa lleis i allò que s'havia de fer era governar i quan s'han topat que hi ha algunes coses que s'han de regular fan un decret llei i ja no és una llei parlamentària i ja no queda tan rar. La veritat és això, la mitjana de decrets lleis és bona, el que passa és que el contingut de la majoria d'aquests decrets lleis és més que discretet per no dir xerequet i de molt poc calat polític, de poca transcendència en uns moments en què la societat allò que espera del Govern, allò que necessita són mesures polítiques valentes que sacsegin el model econòmic, mesures polítiques que afrontin la crisi i mesures polítiques que creïn ocupació.

Però el Govern s'entreté amb decrets lleis, alguns dels quals dubtosament urgents, com aquest d'avui, i que realment no entenem ben bé per què ve com a decret llei, no entenem per què no es va incloure a la Llei de pressuposts, no entenem per què no es va incloure dins la Llei de mesures tributàries més enllà que no sigui per mantenir aquesta mitjana d'un decret llei per mes o per qüestions que pareix ser que el Govern està molt interessat en temes de joc. És una cosa que li preocupa molt perquè les modificacions, ja ho vàrem veure a la Llei de pressuposts, hi va haver unes correccions d'errors, el mateix Partit Popular va haver de fer esmenes i després encara s'havia equivocat a la part que parlava de joc, un decret llei que parla de joc i també hi ha correccions d'esmenes i ara tornam a fer això en matèria de joc. Per tant, també se'l veu una mica juganer a aquest govern.

Però vaja, ens trobam davant un decret que ja han analitzat els anteriors portaveus, que bàsicament és un *recorta y pega*, però sobretot a l'hora de les multes i això, més que *recorta*, vull dir, és realment trist veure que baixam multes, baixam multes i hem apujat les taxes als pescadors dels ports, els ciutadans han de pagar 10 euros per la targeta ciutadana, les taxes de turisme puguen un 30%; vull dir, aquelles coses que sí creen ocupació, que sí paguen les persones que fan un esforç per mantenir una feina, per mantenir un lloc de treball aquesta gent ha de continuar pagant, però mes, en canvi les multes, que són multes, per tant ja hi ha hagut una infracció abans, això pot anar més barat. Però bé, només de segons quins sectors. Per tant, aquí anam bé.

En matèria d'indústria, fins i tot amb aquestes coses que fan vostès de copiar d'altres bandes, hem trobat a faltar alguna cosa a les faltes lleus, però vaja supòs que vostès també tendran temps d'arreglar-ho. I en matèria de joc, a part d'aquestes rebaixes en les tipificacions i en les multes, ens preocupa, i també li ha expressat la portaveu del Partit Popular, ens preocupa aquesta modificació d'un reial decret a partir d'un decret llei. No entenem que un decret llei d'una comunitat autònoma pugui modificar un reial decret del Govern de l'Estat. Per tant, no estam convençuts que realment sigui possible aquest deixar sense efecte que fan vostès d'un apartat del Reial Decret 123/1995.

De totes maneres, també és dubtós que si això fos possible quedàs sense efecte perquè deixen sense efecte la norma primera de l'apartat 1 de la lletra d) que diu exactament el mateix, exactament el mateix que una altra que queda amb efecte, *el Ministerio de Justicia y Interior informará con carácter preceptivo...*, això ho deroguen d'un apartat del document del reial decret, però queda a un altre. Per tant, quin sentit té derogar un article que continua vigent suposant que fos cert que el Govern amb un decret llei pugui modificar un reial decret.

Sincerament, no entenem, com li dic, la urgència, no entenem el contingut i sobretot no entenem que continuïn fent coses d'aquesta manera i que no ens donin cap explicació ni una. M'agradaria que el Govern quan ve aquí a defensar un decret llei més enllà de llegir-nos el preàmbul o l'exposició de motius que, sincerament dins tots els grups tenim gent que sap llegir, ens explicàs el perquè de moltes d'aquestes coses, el perquè d'un decret llei, el perquè de la urgència, el per què modifiquen a la baixa les multes, el perquè rebaixen la importància de les sancions i de les infraccions. Tot això crec que és allò que el Govern ha de defensar aquí i no llegir-nos un preàmbul que sincerament, Sr. Vicepresident, tots sabem llegir.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Intervenció en torn de rèplica del grup que ha intervingut a favor, en aquest cas el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Deia la Sra. Pilar Costa que no hi ha urgència, que no és urgent presentar aquest decret llei, o sigui, no entén la urgència de per què s'ha de fer aquest decret llei. És cert que l'Estatut d'Autonomia ens marca que els decrets lleis només s'han de fer en cas d'extraordinària i urgent necessitat, és ben cert, però també és cert i basta llegir l'exposició de motius del decret que diu que hi ha hagut sentències del Tribunal Constitucional que en certa manera moderen aquesta urgent necessitat que, és a dir, es poden fer decrets lleis quan hi hagi circumstàncies -diu- difícils de preveure o en virtut de conjuntures econòmiques que requereixin una resposta ràpida.

Clar, és que vostès la urgència la valoren a la seva manera. En mig any el Partit Popular, des que governa, ha de resoldre la crisi, ha d'aturar l'atur, ha de pagar tothom, escoltin, això és la urgència seva, és cert, és molt urgent fer-ho, és cert. És a dir, vostès són els qui en certa manera diuen allò que és urgent i allò que no és urgent. Vostès són els qui... sí, sí, segons vostès són els qui ens diuen a nosaltres allò que és urgent i allò que no és urgent, i jo li dic la urgència és subjectiva, per segons qui és urgent i per segons qui no és urgent.

Per tant, aquest decret llei té tot el seu sentit, té tot el seu sentit perquè, escolti, en temes d'indústria posam ordre a unes lleis de 2009, evidentment podríem estar deu anys més, clar, vull dir, en el seu ritme res no és urgent, en el seu ritme vostès estarien aquí governant, governant i no aclaririen res perquè res no és urgent, quan governen els altres tot és urgent.

En tema de joc, és cert, 2011, per tant, hi ha hagut unes modificacions i s'han de resoldre, però, escoltin, és que vostès en quatre anys amb el tema, per exemple, de defensa dels consumidors, escoltin, és que estam actualitzant un tema de l'any 98, de l'any 98. Evidentment que no és urgent, és del 98, però és que si no ho aclarim no ho aclarirem mai, no ho aclarirem mai, vostès varen estar quatre anys sense aclarir-ho.

Per tant, jo crec que el decret té tot el seu sentit i a més és una figura perfectament legal, perfectament legal. Però, a més, per deferència ho passarem com a projecte de llei i vostès que estan tant en contra d'aquest decret, pel que ens han dit, que tenen uns criteris diferents a aquest decret llei tendran l'oportunitat de poder fer les esmenes que creguin oportunes i durant el tràmit parlamentari vostès podran dir el que creguin oportú per millorar aquest text.

Miri, Sra. Maria Lluïsa Mascaró...

(S'escolta una veu de fons que diu: Joana)

... o Joana...això tants de noms és mal de fer a vegades... Miri, el Govern...

(Remor de veus)

... exacte, amb el DNI ara ho veuria millor...

(Rialles)

... el Govern governa, governa i regula des del més transcendental, des del més important fins a qüestions més petites, com aquesta. Clar, és que vostès durant els seus quatre anys no van fer ni una cosa ni fan fer l'altra, ni el gros ni el petit, vostès no van governar, van desgovernar...

(Remor de veus)

I nosaltres ens ocupam d'allò que és gros i avui hem tingut ocasió de sentir del vicepresident que les coses es van reconduint, que la qüestió econòmica es va reconduint, que a poc a poc se van aclarint les coses. I també tractam els temes més petits, com puguin ser aquestes normes de caràcter sancionador en matèria d'indústria, de joc i de drets dels consumidors.

Per tant -repetesc-, estam davant d'un decret llei que a vostès no els agradarà, escoltin, idò hi facin les esmenes que creguin oportunes, no hi ha cap problema. Nosaltres tenim la voluntat de passar-ho com a projecte de llei, la voluntat d'estudiar totes les esmenes que s'hi presentin. Per tant, d'iniciar un tràmit parlamentari d'un decret llei, que jo crec que solucionarà petites cosetes, és cert, no solucionarà les grans coses, però solucionarà petites cosetes que en aquests moments no estaven resoltes i hi havia una certa ambigüïtat i llacunes legals.

Per tant, facin el que creguin oportú, presentin les esmenes que creguin convenients i en tot cas nosaltres donarem suport en tot cas aquest decret llei i votarem a favor de la proposta del Govern.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. En torn de contrarèplica la Sra. Pilar Costa del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, he de començar donant les gràcies al diputat del Partit Popular perquè ens ha dit que per deferència ho passaran com a projecte de llei. Gràcies que al Parlament tramitam projectes de llei, jo creia que era una de les funcions principals d'aquesta cambra, a més del control al Govern.

Miri, Sr. Diputat, no som nosaltres els que deim si és urgent o deixa de ser urgent. Ha estat el Govern el que presenta en aquesta cambra, per a la seva convalidació, un decret llei. Però clar, té la cosa direm que *guasa* quan fan referència al Tribunal Constitucional, com diu l'exposició de motius d'aquest decret llei, que efectivament modera aquesta urgent necessitat i ja ens adonam que això serà un colador de decrets llei durant tota la legislatura. Però clar, el Tribunal Constitucional diu que es moderen els termes literals d'aquesta exigència, d'urgent i extraordinària necessitat, per circumstàncies difícils de preveure, o en virtut de conjuntures econòmiques que requereixen una resposta ràpida.

I té gràcia que justament en un sector i en un apartat com és el tema del joc, allà on els baixen les taxes i en el cas de les sancions que aquí se'ns proposen per infraccions molt greus, greus o lleus, les sancions són una desena part d'allò que preveu la llei estatal del joc, home jo no sé a quin apartat d'aquests fa referència el Tribunal Constitucional, vostès troben que està motivada o justificada la urgència d'aquest decret llei, perquè si allò que ho justifica són les conjuntures econòmiques que requereixen una resposta ràpida, la resposta d'aquest govern és rebaixar la recaptació del Govern, és a dir, rebaixar els ingressos del Govern, en favor de sancions més baixes i de taxes més baixes cap al sector del joc. Amb tot això el meu grup no hi pot estar d'acord, com deia, no compartim que a les illes les infraccions en matèria de joc siguin una desena part d'allò que preveu la llei estatal i pensam que el que fa falta a la comunitat en aquests moments de crisi, és augmentar els ingressos. I vostès, el Govern del Partit Popular, el que proposen a través d'aquest decret llei és que al final la comunitat tenguí menys ingressos.

A l'anterior debat del Decret Llei 6, quan també se parlava de les taxes en el sector del joc, on el Govern va manifestar que li preocupava molt la reactivació econòmica, la reactivació econòmica els preocupa quan els convé a de terminats sectors; i que els preocupaven els llocs de feina, cosa que jo no pos en dubte i que em sembla molt lloable, llàstima que aquesta mateixa sensibilitat per als llocs de feina no els tenguí el Govern cap als professors d'educació secundària acomiadats o cap als metges sense hores extra i les llistes d'espera que estan deixant a la salut pública.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Costa. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Joana Lluïsa Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Camps, nosaltres no vàrem fer res la passada legislatura, els quatre anys passats no vàrem fer res. És nota que vostè estava molt ben informat, eh? Segons a quins llocs informen bé les persones.

Nosaltres valoram les urgències a la nostra manera. Evidentment, la urgència en certa manera és subjectiva, però li puc assegurar que si féssim una enquesta enmig de la població, la urgència d'abaixar les multes al sector del joc crec que no ocuparia, no ja els 10 primers llocs, els 100 primers llocs de les coses urgents en aquesta comunitat. Jo ho entenc, quan vostè ve aquí ha de defensar, però hi ha moltes maneres de defensar les coses, com a mínim amb una mica de dignitat, de coherència i de donar la cara per allò que un vol fer. I diguin, mirin nosaltres creim que una de les coses que són bàsiques ara és abaixar les multes al sector del joc. Perfecte, diguin-ho però. No ens expliqui que és molt urgent perquè la llei..., no, no ens ho diguin.

Als ciutadans els importa un *pito* les multes del joc en aquests moments, el que els importa és donar de menjar a les famílies, trobar un lloc de feina, els 10 euros que han de pagar per la targeta sanitària, que els seus fills a les escoles no tenguin guix, que les escolletes els apugin els preus perquè el Govern no paga. Això preocupa als ciutadans! I després ens ve a renyar de si trobam que les nostres urgències són subjectives. Faci's mirar les seves, perquè realment és preocupant que un govern en la situació econòmica i social que hi ha en aquestes illes i en aquest estat, la seva prioritat sigui abaixar les multes al sector del joc. Em pareix patètic, patètic!

I després encara ens ve a dir que ens farà el favor de tramitar-ho com a projecte de llei, i per què no li han tramitat ja directament?, perquè aquí no vénen a tramitar els decrets llei i després ens fan el favor. És una possibilitat legal que existeix i de tots els que han presentat, els únics que han tramitat com a projectes de llei després són aquells que vostès mateixos no estaven convençuts que servissin per gaire cosa o que estiguessin ben fets, com el decret dels emprenedors i el de mesures tributàries. Els altres, *tururú* de passar-los com a projecte de llei perquè l'oposició pugui opinar. És així.

Deferències, deferències cap a l'oposició, vostès poden tenir totes les que vulguin, totes les que vulguin, però de poca cosa serviran als ciutadans, que el que necessiten són mesures valentes per sortir de la crisi i per afrontar tots els problemes socials que hi ha. I aquest govern del Partit Popular, al qual vostè està tan content de donar-li suport, no ho fa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, votarem la validació o no d'aquest decret llei.

Passam a votar. Votam.

33 vots a favor, 22 en contra, cap abstenció.

Per la qual cosa queda validat el decret llei. I també una vegada escoltats els diferents portaveus, queda clar que per assentiment aquest decret llei es tramitarà com a projecte de llei, és així?

VI. Elecció de senador/a per la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam al sisè punt de l'ordre del dia que és la ratificació per part del Ple del Parlament del candidat o candidata proposat pel Grup Parlamentari Popular com a senador o senadora que ha de representar la comunitat autònoma de les Illes Balears, atesa la renúncia al càrrec del senador presentada pel Sr. José María Rodríguez i Barberá.

Procedirem a la ratificació per part del ple de la persona proposada com a senadora que ha de representar la comunitat autònoma de les Illes Balears.

El Grup Parlamentari Popular ha proposat la Sra. Maria Antònia Garau i Juan. La persona proposada ha presentat una declaració manifestant que no incorre en cap causa d'inelegibilitat ni d'incompatibilitat per ostentar el càrrec de senadora, escrit RGE núm. 553/12.

Per tant, si els sembla bé, passarem a sotmetre aquesta assignació a votació. Passam a votar. Votam.

33 vots a favor, cap vot en contra i 22 abstencions.

Havent estat ratificada per part del Ple com a senadora que ha de representar la comunitat autònoma de les Illes Balears al Senat, la Sra. Maria Antònia Garau i Juan, la Mesa es reunirà a continuació i expedirà la credencial corresponent.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

(Aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS